

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Poniedziałek dnia 18 Czerwca v. s. 1828 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg, dnia 9 czerwca.
(z Gazety Senackiej).

Naywyższy Dyplomata.

z Bożey Łaski,
MY NIKOŁAY PIERWSZY,
CESARZ I SAMOWŁADZCA WSZECH ROSSYI,
i t. d. i t. d. i t. d.

NASZEMU ukochanemu wiernemu Stanowi Szlacheckiemu Gubernii Ekaterynosławskiej.

Urządzenie magazynów ruchomych, dla wojsk NASZYCH, na przypadek wyruszenia ich za granicę, podało wam nowy sposób dowieść gorliwości swej ku dobru powszechnemu. Zaledwieście otrzymali ku przewodnictwu potrzebne prawidła, a już gorliwieście się uganiali w doprowadzeniu ich do skutku, i przykładem swoim ożywiście rolników, którzy powinni byli spełniać tę powinność. Mniew, jak we dwa miesiące, zupełna liczba pohończyków, podwód i wszystkie zapasy, były dostawione na miejsce wskazane. O żarliwości waszej odznaczającej się przekonał się przy osobistym obejrzeniu parku Gubernii Ekaterynosławskiej, i widzieliśmy, że nie było zaniedbanem około ścisłego wypełnienia woli NASZEJ i powinności wierznych poddanych.

Zwróciwszy uwagę na ten czyn pożyteczny, oświadczamy wszystkim, którzy mieli w nim uczestnictwo, a osobliwie wam, ukochanemu wiernemu Stanowi Szlacheckiemu Gubernii Ekaterynosławskiej, MONARSZE NASZE uznauie i zupełne zadowolenie. Dopóki podobne uczucia będą ożywiały synów Rossyi, dopóty ona kwitnąć będzie, i pomysłnością swoją świadczyć o prawej miłości ich ku Tronowi i Ojczyźnie od pokolenia do pokolenia, jak drogim spadku przechodzącej.

I rzezywamy ku wam CESARSKĄ NASZĄ łaską przychylni. (*)

Na autentyku własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką podpisano:

Odessa dnia 18
maja 1828 roku.

N I K O Ł A Y .

Przez naywyższe ukazy J. C. M. do Rządzącego Senatu, dnia 10 maja wydane, we wsi Kazasi pod Bratowem, Dyrektor kancelaryi ministra wojskowego, rzeczywisty radca stanu, *Biżecz*, przy uwolnieniu od tego obowiązku, w nagrodę długiej i gorliwej służby, nayłaskawiej podniesiony do rangi 3ciej klasy, i mianowany członkiem rady ministra wojskowego, z pobieraniem dotychczasowych wyznażeń. — Rangi 5tej klasy, *Bachruszew*, nayłaskawiej przeznaczony do sprawowania obowiązku dyrektora kancelaryi ministra wojskowego, z właściwem dla tego urzędu wyznaczeniem.

— D. 17 maja w Odessie. Liczącemu się przy Heroldyi, rzeczywistemu radcy stanu, *Komstadyusowi*, rozkazano, zarządzać kommissoryatem połowem przy 2giej Armii, niezależnie od Jeneralnego jej Intendenta, pod bezpośredniem zwierz-

chnictwem Główno-Zarządzającego wydziałem żywności, Senatora *Abakumowa*.

— D. 21 maja w Izmailu. Mohilewski Gubernator Cywilny, rzeczywisty radca stanu, *Maksimow*, z uwolnieniem od tego obowiązku, przyłączony do Heroldyi. — Rządca Kancellaryi Jenerał-Gubernatora, Xcia Chowańskiego, radca kollegialny, *Hłuszkow*, nayłaskawiej mianowany radcą stanu.

— D. 22 maja we wsi *Bołgradzie w Bessarabii*. Gubernator Cywilny Niżehorodzki, radca stanu, *Chrapowicki*, w nagrodę gorliwością oznaczony służby, podniesiony na rzeczywistego radcę stanu. — Radca kollegialny, *Wadow*, znajdujący się w Kancellaryi Małorossyjskiego Gubernatora Wojennego, dla chorowitego stanu zdrowia, przy zupełnem uwolnieniu od służby, nayłaskawiej podniesiony na radcę stanu, na osnowie ukazu 18 lutego 1762 r. — Prezydent komitetu rewizyjnego bessarabskiego, radca kollegialny, *Hotubcow*, nayłaskawiej mianowany Wice-Gubernatorem bessarabskim.

— Przez naywyższy rozkaz, objawiony Rządzącemu Senatowi, d. 31 maja, przez Główno-Zarządzającego Departamentem Pocztowym, Urzędnik Pocztamtu Litewskiego, do obeyrzenia stacyi pocztowych, rangi 8mej klasy, *Piotr Trofimow*, przeniesiony do tej klasy w roku 1813 przez Rządzącego Ministerium wojskowym Jenerała piechoty, Xiążęcia *Gorzakowa*, odpowiednie randze, otrzymanej przezeń przy odstawce ze służby z przyczyny choroby, utwierdzony w tej klasie, w nagrodę gorliwej służby, ale bez starszeństwa.

— Przez naywyższy ukaz, objawiony Rządzącemu Senatowi, d. 2 czerwca, przez P. Ministra Narodowego Oświecenia, CESARZ JEGOMOŚĆ, stosownie do postanowienia Komitetu PP. Ministrów, w dniu 29 przeszłego maja. Naywyższy Rozkaz a z a c r a c z y ł: Członka Wileńskiej Kommissyi o funduszach szkolnych z głosem stanowiącym, Hrabiego *Karola Czapkiego*, na własną prośbę, uwolnić od sprawowanego przezeń obowiązku, a na jego miejsce naznaczyć Członka teyże Kommissyi z głosem doradczym, Hrabiego *Konstantego Tyzenhauza*.

KRÓLEWSTWO POLSKIE.

Warszawa dnia 21 czerwca.

(z Gazety Warszawskiej.)

Dzień wczorayszy, będący rocznicą ogłoszenia Królestwa Polskiego, ożywił w sercach Polaków niewygasły żal po stracie Wiekopomney pamięci CESARZA I KRÓLA ALEXANDRA I., z którego dobroczynney łaski Polska bytem politycznym się cieszy. Z powodu tey, tak wielkiej uroczystości, Senat, Ministrowie, Rada Stanu, tudzież wszystkie Władze Rządowe, zebrały się w Kościele Metropolitalnym *ś. Jana*, gdzie JW. *Woronicz*, Arcybiskup Warszawski, Prymas i Senator Królestwa Polskiego, odprawił solenne nabożeństwo, wznosząc do Przedwiecznego naygorętsze modły za jak naydłuższe i nayszczęśliwsze panowanie drogiego ludom Monarchy, tudzież całej Nayjaśniejszey Familii Panującej. Lud licznie zebrany napełniał święty przybytek, dzieląc błagalne modły, celebrującego Kapłana. Wieczorem dane było bezpłatne widowisko w Teatrze Narodowym, a gdy się zmierzchno, całe miasto oświecone zostało.

(*) W témże brzmieniu wyszły Naywyższe Dyplomata do Stanu Szlacheckiego Gubernii: Chersonskiej, Kijowskiej, Połtawskiej, Słobodzko-Ukraińskiej i Podolskiej.

Kilka dzienników doniostło, iż między Sardinią i Austryją zawarty został traktat zaczepny i odporny, mocą którego Sardynia zobowiązała się się wydać Austryi twierdze: *Alexandryą* i *Bramant*. *Monitor Paryżki* oświadcza, iż upoważnionym jest do odwołania jak naywyraźniej tey wiadomości, zupełnie fałszywey i bezzasadney.

Xiężna *Berry* obróci swoje podróże na *Orlean* i *Blois*, gdzie obejrzy zamek *Chambord*, który naród Francuzki darował Xiążęciu *Bordeaux*. ztamtąd uda się do *Tours*, dokąd d. 19 b. m. przybędzie, i gdzie miasto da bal dla niey. Z *Nantes* pojedzie do *l'Orient*, i tam założy kamień węgielny na pomnik, który będzie wystawiony walecznemu *Bissonowi*. Dnia 12 lipca ma przybyć do *Bordeaux*, a d. 16 tegoż miesiąca wyjedzie do *Mont-de-Marsan*.

Kawaler *Barbosa*, sprawujący interessa Portugalskie przy Dworze naszym podał d. 5 b. m. następującą notę Hrabieciu *de la Ferronnays*, Ministrowi spraw zagranicznych: „Podpisany sprawujący interessa Króla Jmci Portugalskiego widzi się bydź zmuszonym do oświadczenia JW. Hrabieciu *de la Ferronnays*, Ministrowi sekretarzowi stanu w wydziale spraw zagranicznych Króla Francuzkiego co następuje. Po tem co świeżo zaszło w *Lizbonie*, przeciwko władzy Króla *Piotra IV*, przeciw jego prawym następcom i przeciw konstytucyi, nadaney przez niego narodowi Portugalskiemu, niżey podpisany widzi się bydź przmuszonym do zerwania wszelkich stosunkow z obecnym rządem w Portugalii. Niemniej przeto jednak uważa za istnące obowiązki nadane sobie przez władzę prawą, i nie przestanie działać w tym charakterze, dopóki lub sam Monarcha, lub prawni jego zastępcy, inaczej nie postanowią w tym względzie. Tém więcey zaś czuje się bydź obowiązany do tego kroku, iż zasadą jego są powszechne formy dyplomatyki w podobnych zdarzeniach. i że prezeń podpisany będzie mógł ciągle czuwać nad interessami Portugalczyków, którzy pozostali wierni prawemu swemu Monarsze. Podpisany przy oświadczeniu tém czyni sobie nadzieję, iż rząd Najjaśniejszego Króla Francuzkiego zechce godnie ocenić té uczucia, przez które podpisany daje w tey chwili niemylny dowód wierności swojej ku prawemu Monarsze i przywiązania do władz, jakie on raczył postanowić. Przyczém ma zaszczyt ponowienia JW. Hrabieciu *de la Ferronnays* zapewnień naywyższego poważania.”

— Dnia 9 —

Tuteysze towarzystwo, mające na celu wzrost ogrodnictwa, zostało upoważnione postanowieniem Królewskiem z d. 17 z. m., aby imie Monarchy, jako założycielą i opiekuna towarzystwa, umieściło na czele członków swoich.

Gazeta Codzienna i *Gazeta Francyi* umieściły następującą notę, którą Kawaler *Menezes*, urzędnik tuteyszego poselstwa Portugalskiego podał d. 6 b. m. Hrabieciu *de la Ferronnays*, Ministrowi spraw zagranicznych: „Gdy niżey podpisany urzędnik Jego Królewiczowskiej Mości Infanta Rejenta Portugalskiego przy Dworze N. Króla Jmci Chrześciańskiego, miał zaszczyt pod d. 5 b. m. upraszać JW. Hrabiego *de la Ferronnays*, Ministra Sekretarza Stanu w wydziale spraw zagranicznych, o prywatne posłuchanie, pospiesza więc z podaniem następującego oświadczenia do jego wiadomości: Niżey podpisany otrzymawszy w dniu dzisiejszym doniesienie, iż Kawaler *Barbosa*, sprawujący interessa Jego Królewiczowskiej Mości Infanta Rejenta Portugalskiego, podał niedawno JW. Panu oświadczenie, w którym oznajmuje rządowi Francuzkiemu, iż zerwał wszelkie stosunki z Rejentem Panem swoim, i wypowiedział mu posłuszeństwo, jakie dotąd dyplomatyczny jego charakter i powinności jego na niego wkładały, a przez to samowolnie i publicznie ogłasza się buntownikiem przeciw prawey władzy, którą przy rządzie N. Króla Jmci Chrześciańskiego reprezentował; niżey podpisany, jako członek poselstwa

Jego Królewiczowskiej Mości Infanta Rejenta, pospiesza wynurzyć JW. Hrabieciu *de la Ferronnays* zupełną nagane osobliwszego postępowania Kawalera *Barbosa*, uważając je za czyn podstępny zdrady, jakiey sługa względem prawego swego rządu mógł się dopuścić. Gdy niżey podpisany, na mocy charakteru swego, jako należący do tegoż Poselstwa, poczytuje się za upoważnionego żądać od Kawalera *Barbosa* niezwłócznie oddania wszystkich papierów i innych rzeczy, należących do Poselstwa Infanta Rejenta, Pana jego, domaga się więc razem wszelkiej pomocy i wsparcia od rządu N. Króla Jmci Chrześciańskiego, aby w razie oporu ze strony Kawalera *Barbosa*, rząd ten mógł mu nakazać oddanie podpisanemu wspomnionych papierów i rzeczy, których w obecnem swoim znaczeniu, jako prywatny człowiek, posiadać dtużey nie może. Niżey podpisany, tak zna uczucia rządu N. Króla Jmci Chrześciańskiego, iż nie może bynajmniej wątpić o dobrém przyjęciu niniejszego oświadczenia, które równie szczerze i prawe wynurzenie prawdziwego sposobu myślenia wiernego sługi, jak żądanie, wskazane powinnością jego w obecnych nieszczęśliwych okolicznościach, obeymuje. Niżey podpisany korzysta z tey sposobności i t. d.

Donoszą z *Perpignan* pod dniem 31 maja, iż ważny wypadek zdarzył się na granicy naszej od strony Hiszpanii. Burmistrz w *St. Martin-de-Albanos* na pograniczu Katalonii, dowiedział się, iż banda powstańców hiszpańskich myśli tam wpaść i opanować miasto; uwiadomił więc o tém władzę wojskową, która wysłała oddział woyska, a ten wyrzuciłami do burzycieli spokojności, skoro się zbliżyli, celem uskutecznienia swego zamysłu, zniweczył ich przedsięwzięcie.

PORTUGALIA.
Lizbona d. 27 maja.

(z Gazety Warszawskiej.)

Posel Angielski naradzał się dziś w swoim mieszkaniu z Posłami innych Mocarstw. Ostatni statek pocztowy z *Falmouth* miał mu przywieźć instrukcyą od Lorda *Dudley*, iż rząd Angielski nie będzie uznawał Infanta *Don Miguela*, ani za Króla, ani za Rejenta, lecz tylko za Namiestnika *Don Pedra*, brata jego.

Młodszy brat Xięcia *de Cadaval* nie podpisał się na wezwanie na tron *Don Miguela*. Matka jego, siostra Xięcia *de Louxembourg*, sprzeciwiła się temu pod pozorem, iż jeszcze nie jest pełnoletnim (istotnie nie ma on jeszcze lat 18), i udała się z nim na wieś. Od dawnego czasu mniemano, iż Xiężna ma tajemny zamiar, widzieć syna swego na miejscu *Don Miguela*, małżonkiem młodey Królowey; gdyby bowiem (jak się zdaje) *Don Miguel* nie miał zyskać przebaczenia swego brata, on jest jedynym Portugalczykiem, na którego by można zwrócić uwagę. Do czego należy i to, że gdy młody Xięże chciał się zaślubić przed ósmią miesiącami, stara Xiężna odmówiła mu zezwolenia; lubo partya ta była jedną z najsławniejszych. Posel Francuzki, w kilka dni po przybyciu, odwiedził starą Xiężnę.

Stan nasz jest codziem przykrzejszym. Rząd używa środków postrachu. Chciano uwięzić Margrabiów *Lavradio* i *Valenca*, Hrabiego *Linhares*, Jenerałow *Sebastiano*, *Cabreira* i *Bento-Franco*, Pułkownika *Vallados*, oraz kupca *Morreira*, lecz niektórzy umknęli. Hrabia *Linhares* ma się znajdować na fregacie Angielskiej *Pyramus*. Wczoray wieczorem paymano niejakiego *Mello-Breyner*, gdy wychodził z teatru, i w warowni *Bugio* uwięziono. Biskup z *Elvas* także ratował się ucieczką od uwięzienia.

Batalion 16go pułku piechoty, szwadron 7go pułku jazdy, batalion strzelców i 6 dział polowych, wyszły ztąd pod dowództwem *Don Alvaroda-Souza*. Za nimi udał się ósmy pułk strzelców; lecz (jak się domyślają) przejdzie na przeciwną stronę. Dziesiąty pułk piechoty, wynoszący 960 ludzi, którego się tu spodziewano, poszedł przez *Thomar* do *Oporto*. W drodze połączyło się z nim 100 ochotników konnych z *Santarem*. Woy-

sko stojące w *Cintra* podobnież uczyniło. Pierwsza brygada wojska tymczasowej Junty w *Oporto*, złożona z pułku piechoty i pułku jazdy, tudzież batalionu strzelców, zajęła dnia 23 b. m. *Koimbrę*, gdzie niedawno przedtem ogłoszono *Don Miguela* Królem, i z kąd naczelnicy stronnictwa jego umknęli, a gdzie 5 pułków piechoty, i pułk jazdy, wyszedłszy z *Santarem*, *Abrantes*, *Penche* i *Leiria*, przyłączyło się do wspomnianej dywizji. Zaciąg pułku ochotników w tutejszej stolicy nie idzie pomyślnie. Słychać, iż od kilku dni jest przysposobiona fregata, na którą *Infant* ma wsiąść w razie potrzeby.

Do wojsk Lizbońskich, na których wierność *Don Miguel* spuścić się może, należą pułki 1, 4, 7, 19, a nadwzyszystko pułk 22 piechoty, który już nawet potykał się i przymusił do cofnięcia się 10 pułk konstytucyjny w *Leiria*. Prócz tego ma on milicji policyjney 2000 ludzi.

Półkownik *Raymundo Pinheiro* dostał rozkaz *Infanta* zdziałać dywersją na północy, gdzie J. K. Mość wysłał na statku przeszło półtora tysiąca karabinów i amunicyj. W Algarwiach, 2gi pułk artylleryi i 2gi piechoty, pod rozkazami pułkownika *Chateaufeuf*, oświadczyły się za *Don Miguelem*. Jenerał *Mozinho* odwotany został z gubernii *Elvas*, dla objęcia dowództwa nad drugą wyprawą, którą *Infant* przysposabia.

Mówią, iż policja schwytała tu jakiegoś gońca, wyprawionego przez Pana *Lamb* do *Oporto*, z listami takiego rodzaju, iż dyplomatyk ten, powziąwszy wiadomość o tém zdarzeniu, wysłał czém prędzey bryg do *Londynu*.

Wczora i onegdaj zatrzymano tu kilka podeyrzanych osób, w chwili, gdy właśnie udawały się na pocztę z listami do różnych osób na prowincyi, w celu poduszczania rozruchów.

Między statkami wojennymi, wysłanemi przez Xięcia Rejenta ku *Douro*, znajdowała się korweta *Lealdad*, która w chwili samego wypłynienia; jeszcze w odnodze Lizbońskiej, na mieliźnie osiadła. W czém, gdy padało porozumienie na zły zamiar dowodzącego Kapitana, został on z rozkazu Rejenta uwięzionym.

TURCYA.

Stambuł d. 27 maja.

(z Gazety Warszawskiej).

Seraskier *Hussein* Basza, pożegnawszy W. Sułtana, i przyiąwszy odwiedziny z pożegnaniem od W. Wezyra i obecnych tu Baszów, wyjechał ztąd, celem udania się naprzód do *Szumli*, a ztamtąd nad *Dunaj*, dla objęcia naczelnego dowództwa nad milicją z prowincyi Turecko-Europejskich. Że zaś otrzymał rozkaz, aby pochód, ile możności, przyspieszał, wyjechał więc w towarzystwie kilku tylko oddziałów jazdy regularney. Park artylleryi, stojący przy *Daud*, niedaleko stolicy tutejszey, i mający 40 dział, wyruszył ku *Balkan*. Znaczniejszą liczbę dział polowych i wielkiego kalibru postano ztąd przed kilką dniami na statkach do *Rodosto*, z kąd ładem sprowadzone będą do *Adryanopola*.

Dnia 21 b. m. *Czerkessi Ahmed Bey* został mianowany Ordu-Kadissi czyli Kadyaskierem (Naywyższym sędzią obozowym) przy wojsku nad *Dunajem*, i wkrótce uda się do głównej kwatery.

Dnia 25 b. m. W. Sułtan, po modlitwach w meczecie *Ejub*, odprawił przegląd 5ciotysięcznej piechoty regularney, zebranej w obozie pod *Daud*, która nazajutrz zrana, pod dowództwem drugiego Seraskiera *Chalil* Baszy, ruszyła do wojska. *Chalil* jest przysposobionym synem byłego Kapitana Baszy, *Chosrewa* Baszy; wiele sobie Porta obiecuje po tym 25cioletnim młodzieńcu, który w krótkim czasie odbył świetny zawód, i teraz już został mianowany Baszą o trzech bunczukach.

Flota złożona ze 3 okrętów liniowych oraz 7 fregat i korwet, pod dowództwem Kapitana Baszy, popłynęła przed kilku dniami z *Besziktasz* do zatoki *Bujukdere*, naprzeciw uścia Bosforu, gdzie ma być wzmocniona kilku statkami palnymi i mniejszemi wojennymi.

Według późniejszych urzędowych doniesień, nie potwierdziła się pogłoska o grassowaniu morowego powietrza w *Salonice*, *Idryi* i *Poros*.

Mieszkańców tutejszey stolicy zdziwiło dnia 21 b. m. przybycie statku parowego angielskiego *Swift*, pod dowództwem Kapitana *Kellie*, do tutejszego portu. Wspomniany statek, o rzymawszy od Porty żądane pozwolenie, zawinął ze *Smyrny*, mimo przeciwnego wiatru, i w wysokim stopniu zwrócił na siebie uwagę, nie tylko publiczności, ale nawet W. Sułtana i Ministrów jego. Właściciel ofiarował go rządowi Tureckiemu, i (jak słychać) układ względem kupna już jest zawarty.

Odprawione niedawno kilkakrotne zgromadzenia wyższego duchowieństwa Ormiańskiego i najznakomitszych bankierów tegoż narodu, oraz niejaka łagodność w przedsiębranych środkach względem Ormian Katolików, dały powód do domysłu, iż Porta okazuje się skłonniejszą do ułatwienia tej okoliczności; nic jednak pewnego nie słychać jeszcze w tej mierze.

Od granic tureckich 31 maja.

Z *Raguzy* donoszą pod dniem 18 maja co następuje: „W *Mostar* i *Newisigne* znaczne są zaburzenia: Turcy kilku duchownych zamordowali; mówią, iż Chrześcijanie także dozwolili sobie odwetu. Mahometanie liczną siłę zbrojną zgromadzają w *Bona-Serai*, i zdaje się, iż raczy chcą bronić swej prowincyi, niż dopomagać Sułtanowi. Jednakowoż kilka sandziaków posłało swe kontyngensy do *Semendryi*, *Passarowic* i *Gradistie*, w Serwii. W Albanii wszystko jest spokojne; być może, iż to nie długo potrwa. *Catarro* przysposabiają do obrony; równie i dawniejszą Albaniją Wenecką, która bardziey, jak którakolwiek inna prowincya austryacka, wystawioną jest na najazdy Turków i Czarnogórców.”

List z *Tryestu* pod d. 22 b. m. donosi, iż Seraskier *Hassan* Basza miał posłać z obozu pod *Adryanopolem* listy do Wielkiego Sułtana, oświadczać, iż wojsko, będące pod jego dowództwem, nie potrafi dać skutecznego odporu ogromney potędze nieprzyjaciela, a stoczenie bitwy, pociągnęłoby za sobą nieuchronną zgubę. Wypadałoby mu więc raczy cofnąć się dla zastonięcia stolicy, niż wystawiać się na nieochybne zniszczenie. Zaraz po odebraniu tych listów odprawiła się w *Stambule* wielka rada, która trwała od godziny 5ciej po południu do 12stej w nocy, a potem Reis-Effendi długo się naradzał z Postami Austryackim, Pruskim i Niderlandzkim.

Gazeta *Kronika Gibraltarska* umieściła następującą mowę, mianą, podług pisma tego, przez Sułtana *Mahmuda*, na Dywanie, dnia 26 lutego, a której kopije drukowane krążą po Egipcie: — „Chrześcijanie (mówi Jego Wysokość) żądają posiadłości naszych w Europie, i chcą nas wyprzeć do Azji. Przedsięwzięcie takowe o lat 20 jest spóźnione; byłoby mogło nastąpić przed wejściem mojem na tron mych przodków. Wtenczas to byłiby się mogli podzielić *Stambułem*; lecz stolica ta pozostała w rękę naszych, jak piękna niewolnica, zamknięta w jednym z naszych serajów. Chrześcijanie nie są zgodni pomiędzy sobą, a ofiara, którą chcą poszarpać, uydzie im. Szlachetny dawać będziemy odpór, a sława Muzułmanów nie zostanie skażoną.”

Pszczoła Grecka z d. 2 kwietnia zbija twierdzenie *Dostrzegacza Wschodniego* i wydawanego potem *Gońca Smyrnańskiego*, jakoby Grecy byli narodem tak zdemoralizowanym, oraz przywykłym do łupieży i zdrożności, iż nie mogą żyć pod prawami w stanie porządku. „Jeśli tak było istotnie (pisze *Pszczoła Grecka*), na kogożby spadała hańba, jeśli nie na barbarzyńców, którzy, zagarnawszy ziemię naszą, przymuszali Greków żyć prawie przez 4ry wieki w stanie, który jest właściwszy dzikim zwierzętom, nie zaś ludziom, rozumem obdarzonym?”

Dnia 1 czerwca

Odebrany w *Tryeście* list kupiecki z *Kor-*

fu donosi, iż *Ibrahim* Basza znajduje się w najsmutniejszym stanie, i wysłał gońca do *Alexandryi*, wystawując oycu swemu trudności, z któremi walczyć musi, i które czynią niepodobnem utrzymanie się w *Morei*. Kassa ma być wycieńczoną, i brak żywności daje się bardzo czuć w obozie Egipskim, gdyż eskadry *Mocarstw* sprzymierzonych, przez ścisłe zamknięcie portów, będących jeszcze w jego mocy, tamują wszelki zasilek tak w pieniądzach, jakoteż w żywności, potrzebach wojennych i wojsku. Mniemają w *Korfu*, iż *Ibrahim* Basza w ciągu miesiąca lipca opuści *M* reę i wróci do *Egiptu*.

Słychać, iż największy 30,000 wojska *Tureckiego* jest zgromadzonego w jednym miejscu. *Seraskier* miał otrzymać rozkaz, aby ruszył z częścią wojska zebranego pod *Adryanopolem*, i broił przeprawę przez *Dunaj*. W. *Sułtan* zamysłał udać się do *Adryanopola*. Pod *Szumłą* ma być tylko 2000 wojska. Potęga wojenna W. *Sułtana* ma się składać z 40,000 *Massurów* (regularney piechoty), 10,000 *Spahów* (regularney jazdy), 20,000 *Topszów*, *Kumbaradszów*, *Kugumszów* i *Trubachów* (kanonierów, bombardyerów, minerów i żołnierzy pociągowych), co wynosi 80,000 ludzi, urządzonych na sposób Europejski; tudzież 20,000 *Albańczyków*, 10,000 *Bośniaków*, 20,000 *Rumeliotów* i 15,000 *Azyanów*, co znowu wynosi 65,000 ludzi, zebranych przez *Baszów* i podług dawnego systematu urządzonych. Z tey ogólney liczby 145,000 ludzi, odtrąciwszy 55,000 wojska na osady w stolicy, zamkach i bateriach *Bosforu* i *Dardanellów*, oraz 10,000 wojska, które *Grecy* wstrzymują na wodzy, pozostaje tylko 80,000 wojska do odporu ogromney armii *Rossyjskiej* nad *Dunajem*. Do powyższej liczby nie wchodzi wojska *Reszyda Baszy*, *Ibrahima*, *Ghalipa*, *Baszy w Erzerum*, i milicya 5 *Baszostw Azyatyckich*. *Chalil* Basza na czele swoich *Massurów* wyruszył d. 23 maja ze *Stambułu*, po odprawionych publicznie modlitwach, na których się znajdował W. *Sułtan* ze wszystkimi urzędnikami *Dworskimi*. W zbrojowni w *Stambule* pracują z pośpiechem; kilka okrętów uzbrojono, kilka innych przerobiono na statki palne. Rząd *Turecki* kupił oraz za 580,000 piastrow (blisko 65,000 talarów) statek parowy, który pierwszy raz widziano na *Bosforze*, i który ma być użyty do ciągnięcia okrętów wojennych.

ANGLIA.

Londyn dnia 7 czerwca.

(z Gazety Warszawskiej).

Monarcha nasz za radą lekarzy swoich, obiaduje teraz daleko wcześniej, niż dawniej, to jest, o godzinie 4tey. Dla paziów czyniących służbę zastawia się stół o godzinie 12tey w południe; tak więc przywrócono zupełnie dawny zwyczaj, jaki był z początku panowania *Jerzego III*.

Onegdaj podało *Izbie Niższej* petycją więtey niż 1,400 znakomitych kupców i bankierów *Londyńskich*, wystawując szkodę z pędzenia bydła przez ulice stolicy. Proszący uskarżają się także na surowe obchodzenie się z bydłem na targ prowadzonym, bo od *Niedzieli* aż do *Poniedziałku* zrana nie dają mu ani wody, ani żywności, ale je tylko biją lub szturchają kijami, przez co mięso staje się gorsze, i co rok pochodzi ztąd strata w ilości 100,000 funt. szterl. (4 miliony złotych polskich.)

Rządy *Mexykański*, *Kolumbijski*, *Buenos-Ayreski*, *Chilijski*, *Peruwiański* i *Portugalski*, nie płacą w obecney chwili prowizyi od pożyczek zaścignionych w *Anglii*.

Według *Gazet Londyńskich*, osada w *Lizbonie* sprzyja konstytucyi, i chciała zająć warownię

St. Julian, a *Królową wdowę* i *Infanta Don Miguela* wysłać do *Brezylii*.

Jeszcze dnia 3 b. m. rozeszła się tu pogłoska, że *Junta* tymczasowa w *Oporto*, jako w imieniu *Króla* działająca, uznana została od *Królewsko-Portugalskiego* *Posła*, któremu doniosła o swém ustanowieniu. W rzeczy samey, *Margrabia Palmella* dnia 3 b. m. odebrał od niej listy, odpowiedział na nie, i zadosyć uczynił jej instrukcyom. Słychać, iż wojsko z *Lizbony*, przeciw *Junocie* wystawne, połączyło się z jej hufcami. *Domy handlowe* *Portugalskie* w *Londynie* robią składkę pieniężną na wsparcie *Junty*, i dobrowolną dla niej czynią pożyczkę.

O GŁOSZENIA.

Od Główno-Zarządzającego Departamentem Pocztowym obwieszcza się, iż z przyczyny nadzwyczajnego nagromadzenia się w miejscach pocztowych listów prostych (t. j. bezposytkowych, bezpieczętnych i nierewersowanych), które zostają nieoddane, z przyczyny niewynalezienia tych, do których one były adressowane, dla niewyraźności adressów, albo oddalenia się ich z tych miejsc, dokąd listy były posłane, na ośnowie prawa o dziesięcioletniej dawności, i N a y w y ż e y u twierdzonego przez *Jego Cesarską Mość* dnia 3 kwietnia 1828 roku postanowienia Komitetu PP. Ministrów, przepisano po całym Państwie.

1) Wszystkie, otrzymane przed dziesięcią laty, to jest do 1818 roku, listy, które pozostają nieoddane, dla przyczyn wyżej wyrażonych, spalić.

2) Toż prawidło zachowywać i nadal, to jest w roku 1829 spalić te listy, które podpadają temuż artykułowi i pozostaną do roku 1819 i tak daley.

3) Dla ostróżności, azali nie znajdują się w takich listach jakiegokolwiek dokumenta, albo nawet pieniądze, potajemnie włożone, pierwey wszystkie listy rozpieczętować, a jeżeli znajdą się pieniądze, przyłączyć je do Pocztowych dochodów, na tey ośnowie, jak jest postanowiono o pieniądzach, objawionych na Poczcie, ale w przeciągu rociulat, zostających bez wydania: a jeżeli znajdą się dokumenta, tedy je natychmiast odesłać do Rządu Gubernialnego tey gubernii, z kąd przysłane, dla powrócenia tym osobom, od których były listy, albo ich następcom.

A dla zaradzenia nadal podobnemu nagromadzeniu się listów, nieodbicie się potrzebną, ażeby osoby, posylające listy, robiły adressa czyli zapisy, do kogo je posylają, jak tylko można najwyraźniej i najdokładniej; w szczególności zaś, aby dokładnie zapisywały miejsce zamieszkania.

Od Główno-Zarządzającego Departamentem Pocztowym obwieszcza się, iż w przeszłym miesiącu maju, zaczęło się z *Sankt-Petersburga* wysyłanie *dylizansów* do *Radziwiłłowa* i na powrót, dla podania sposobu łatwiejszego odbywania podróży przyjeżdżającym do *Rossyi* zza granicy i dla dogodniejszey komunikacyi pomiędzy sobą gubernii i miast, leżących na tym trakcie. *Dylizanse* te chodzą przez *Witebsk*, *Mohilew-Białoruski*, *Czernichow*, *Kijow* i *Żytomierz*. Cena za miejsce w karecie z *Sankt-Petersburga* do *Radziwiłłowa*, lub na powrót 275 rubli assygnacyami. Z pierwszeństwem oddają się miejsca na całą drogę, a pozostałe wolnemi w wigilią wyścia oddają się stosownie do rachunku odległości. Również podług tego rachunku odległości można mieć na trakcie miejsca niezajęte w czasie przechodzenia *dylizansu*. Od życzących sobie jechać przyjmuje się subskrypcya w *Sankt Petersburgu* w *Kantorze Dylizansów* na *Wielkiej-Morskiej*, a w *Radziwiłłowie* u *tamecznego Pocztmistrza* na objawionych prawidłach.

Pozwolono drukować. Z polecenia *JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora*.

Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarnni Redakcyi.

Wilno dnia 18 Czerwca r. 1828 Roku.

О Б Ъ Я В Л Е Н І Е.

1 Ошь Правленія Государственнаго Заемнаго Банка объявляется, что въ ономъ продаваться будетъ имѣніе Помѣщикова Іосифа Демьяна и Антонія Горбачкихъ, сослуживцевъ Могилевской Губерніи Мстиславскаго Повѣна при фольваркѣ Яковцинѣ дворовыхъ женска 1; въ деревняхъ Анашковичѣ муж. 5, женска 6, новорожденныхъ муж. 2, женска 2; Буды муж. 10, женска 11, новорожденныхъ женска 5; Фупорѣ муж. 12, женска 9, новорожденныхъ муж. 2, женска 6; Любинкѣ муж. 15, женска 8, новорожденныхъ муж. 1, женска 1, всего наличныхъ ревизскихъ мужеска 40, женска 35; новорожденныхъ мужеска 10, и женска 9 душъ, со всемъ Господскимъ и Крестьянскимъ строеніемъ и имуществомъ, и принадлежащего къ оному землею, оцененное по 10лѣшней сложности дохода въ 12012 р.; имѣніе сіе продается за неплашежь по займу изъ Банка Г. Горбачкихъ 1825 года мая 28го на 24 года ас. 12,000 р. причитающейся недоимки; сроки торгамъ имѣишь бышь назначены по испеченіи бши недель послѣ перваго припечатанія сего объявленія.

Правитель Канцеляріи Яковъ Федоровъ.

1 Od Rządu Pożyczkowego Banku Państwa ogłasza się, iż w nim przedawać się będzie oddany na ewikcyą majątek Obywateli, Józefa, Demjana i Antoniego Horbaczkich, położony w Mohilewskiej gubernii w Mstisławskim powiecie przy folwarku Jakowszczyźnie dwornym żeński 1, we wsiach: Anaszkowicze męzkie 5, żeńskiej 6, nowourodzonych męzkie 2, żeńskiej 2, Budy męzkie 10, żeńskiej 11, nowourodzonych żeńskiej 5, Futorze męzkie 12, żeńskiej 9, nowourodzonych męzkie 2, żeńskiej 6; Lubince męzkie 15, żeń. 8, nowourodzonych męzkie 1, żeńskiej 1, w ogóle należnych rewizyjnych płci męzkie 40, żeńskiej 35, nowourodzonych męzkie 10, żeńskiej 9 dusz, ze wszelkiem dwornem i włościanskiem zabudowaniem, własnością i przynależącą do niego ziemią, oceniony po 10cioletniej proporcji dochodu 12,012 rub. Majątek ten przedaje się za nieopłacenie za pożyczką w Banku przez PP. Horbaczkich 1825 r. maja 28 na lat 24 rub. ass. 12,000 liczącej się niedoimki. Terminy do targow naznaczone będą po upłynieniu 6ciu tygodni od pierwszego wydrukowania tego ogłoszenia.

Zarządzający Kancellaryą Jakób Fiedorow.

1 Od Litewsko Grodzieńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż dla uzyskania liczącej się na byłym dzierżawcy w Mińskiej gubernii, Borysowskiego, Radoszkowskiego, i Dokszyckiego trunkowych odkupow Szlachcieu Onufrym Brzozowskim, trunkowej niedoimki w dość znaczney ilości, dla niemożności tego Brzozowskiego, przeznaczone były na sprzedaż z publicznych targow, oddane za nim na ewikcyą, za świadectwem tutejszego Głównego Sądu 2go Departamentu dwa murowane domy dachówką kryte, w mieście Grodzie na ulicy Mostowskiej i Bernardyńskiej pod N. 600 rozpołożone, żyda Arij Szmojłowicza Gierszona z dalszemi ich murowanemi attynencyami, ocenione 3463 rub. 80 kop. srebr., przynoszące rocznego dochodu 337 rub., i przyjęte w ewikcyi po odtrąceniu położonego na nich zaprzeczenia na sumę 690 rub. srebr., w pozostałej ilości, to jest 2773 rub. 80 kop. srebr.; do czego chociaż na naznaczone już terminy wzywali się

stosownym porządkiem życzący, lecz nikt do targow do Gubernialnego Rządu nie przybył; zatem naznaczono na sprzedaż pomienionych domow nanowo terminy: 1szy 20 lipca, 2gi 3 sierpnia terażn. roku a 3ci ostateczny we 3 miesiące od dnia pierwszego wydrukowania tego ogłoszenia w St. Petersburgskich albo Moskiewskich gazetach; na jakowe terminy życzący kupić te domy zechcą przybydź do Rządu Gubernialnego z gotowemi pieniędzmi. Dnia 7 czerwca 1828 roku.

Sekretarz i Kawaler Ludchowski.
Naczelnik Stołu Sobolewski.

1 Od Mińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż wzięci za nieokazanie na piśmie świadectw aresztanci, a mianowicie: Wincenty Malewicz, Józef Jankowski, Andrzej Wasiljew Trinkin, Karp Josifow Hawriluk, Jan bez nazwiska, Joachim Juszkiewicz, Józef Betnarowski, Jefim bez nazwiska, Bazyli Chachay i Józef Michajłow Domarewicz; którzy powiadali że miejsca urodzenia i stanu swego nie pamiętają. Na mocy Imiennego N a y w y ż s z e g o u k a z u 23 kwietnia 1823 roku uznani za włóczęgow i odesłani do Syberyi na zaludnienie. Przymioty pomienionych włóczęgow: Malewicz wzrostu 2 arsz. 6 wiersz., twarzy okrągłej, nosa miernego, oczu szarych, włosów na głowie, wąsach i brodzie ciemno błęd, od urodzenia lat 25; Jankowski wzrostu 2 arsz. 4½ wiersz., twarzy podługowatej, nosa długiego, oczu karych, włosów na głowie, wąsach i brodzie czarnych, od urodzenia lat 30; Trinkin wzrostu 2 arsz. 4 wiersz., twarzy czystej, nosa miernego, oczu szarych, włosów na głowie światło błęd, od urodzenia lat 26; Hawriluk wzrostu 2 arsz. 4 wiersz. twarzy okrągłej, nosa krótkiego, oczu szarych, włosów na głowie ciemnych, na wąsach i brodzie błęd, od urodzenia lat 45; Jan bez nazwiska, wzrostu 2 arsz. 4¼ wiersz., twarzy okrągłej, nosa miernego, oczu szarych, włosów na głowie ciemnych, na wąsach i brodzie światło błęd, od urodzenia lat 40; Juszkiewicz wzrostu 2 arsz. 3½ wiersz., twarzy pstrej, nosa wielkiego, oczu szarych, włosów na głowie ciemnych, na wąsach i brodzie błęd, od urodzenia lat 66; Bernatowski 2 arsz. 6 wiersz., twarzy podługowatej, nosa długiego, oczu karych, włosów na głowie, wąsach i brodzie czarnych z siwizną, od urodzenia lat 60; Jefim bez nazwiska, wzrostu 2 arsz. 5 wiersz., twarzy suchej, okrągłej, nosa miernego, oczu szarych, włosów na głowie ciemnych, na wąsach i brodzie błęd, od urodzenia lat 30; Chachay, wzrostu 2 arsz. 2 wiersz., twarzy okrągłej, oczu szarych, włosów na głowie światło błęd, od urodzenia lat 20; i Domarewicz, wzrostu 2 arsz. 5¼ wiersz., twarzy podługowatej czystej, nosa miernego, małego, oczu karych, włosów na głowie, wąsach i brodzie ciemnobłęd, od urodzenia lat 40; zatem jeśli pomienieni włóczęgi, ukażą się do kogokolwiek należącymi, aby ten w prośbie o ich

powrócenie, postąpił podług istotney mocy pomienionego ukazu. Dnia 6 czerwca 1828 roku.

Sowietnik i Kawaler Wincenty Fribes.

Mińskiego Gubernialnego Rządu Sekretarz Radca Honorowy i Kawaler Felicyan Arcimowicz.

Naczelnik stołu Eufemiusz Zieniewicz.

1 Uur. Stanisławowi Zienkowiczowi Kasztelan. Minskiemu, Xaweremu Obuchowiczowi b. Prezydentowi 2. Departt. Gubernii Minskiej Kawalerowi, Konstantemu Rajeckiemu Połkownikowi Woysk Poll. i Kawalerowi, czyli w stopniu jego Xaweremu Woynilowiczowi Kapitanowi, Tadeuszowi i Teofili z Salmonowiczow, Czczotom Prezydentom Gran. Pttu Nowogr., Wincentemu Łowczemu, Chryzostomowi Prezydent. Grodz. Pttu Nowogr., i Maciejowi b. Podśędkowi Ziem. Pttu Słuckiego Bułhakom, Ignacemu Czczotowi Podkomorzemu Pttu Grodzieńskiego, Mikołajowi Wolskiemu Chorążemu Pttu Nowogr., Wincentemu Magnuszewskiemu Sędziemu Gran. Pttu Słuck., Józefowi Jasińskiemu Doktorowi Medycyny, Nikodemowi Szulakowskiemu, Ignacemu Jazwińskiemu, Adamowi Ablałowiczowi Sędziom Gran. Pttu Nowogr., Xaweremu Deybellowi, Michałowi Polinskiemu Profesorom Uniwer. Wilensk., Wincentemu Hawrytkiewiczowi, Xiędzu Januaremu Stulginskiemu Rektor. Klasztoru Ławryszewskiego, Xdzu Józefowi Słobodzkiemu Opatowi Prowincyi Litt., Xdzu Karolowi Nowalinskiemu Kanonikowi, Jadwidze Bylinskiej, successorom ś. p. Adama Kozłowskiego Reg. Ziem. Pttu Nowogr., tudzież successorom ś. p. Krystyny Korybskiej, Józefowi Łozinskiemu, Marcinowi Rogoyskiemu, Stanisławowi Truskowskiemu, Michałowi Gorzelskiemu, Janowi Korzeniewskiemu, Józefowi Okołowowi, Antoninie i Agnieszce Okołowownom, Stanisławowi Orłowskiemu, Adamowi Pohoskiemu, Stefanowi Szachnie, Rozalii Ramułtovej, Adamowi Marcinowskiemu, Starozakon. Ickowi Czarnemu, Alexandrowi Łownikiewiczowi, Maciejowi Maximowiczowi, kredytorom żalłcey Obuchowiczowey i zeszęgo męża ś. p. Adama Bernarda Obuchowicza Sędziem Ziem. Pttu Mozyrskiego, oraz Józefie Wolskiej Chorążyney Pttu Nowogr., Annie Kamińskiej Sędziny Gran. Appell. Guber. Minsk., w dokładzie mężów, Reginie i Ewie Obuchowiczównom, w dokładzie Brawney Opieki córkom, jako właścicielkom funduszów po zeszętych babkach Reginie Wołodkowiczowey, Annie i Helenie Bronicownach pozostałych; jako też Alexandrowi Henrykowi Wołodkowiczowi i dalszym różnego tytułu wierzycielom i pretensorom, niemniej Starozakon. Hirszowi Owsiejowiczowi Boruchowiczowi Lewinowi utrzymującemu dawny Proces w Ziem. Pttu Nowogr., w napastney pretensyi o niegdyś nabyte srebro, tudzież Alexandrze z Obuchowiczow Bernowiczowey Prezydent. Sądow Głł. Guber. Minsk., i jey potomstwu jako successorom ś. p. Serwacego Bernowicza, Gasprowi Iwaszkiewiczowi Kapitanowi Gwardyi, Wawrzyncowi Suchorzelskiemu Sędziemu Gran. Pttu Nowogr., Starozakon. Ickowi i Szmóyle Rabinowiczom debitorom massy, Pozew Edyktalny przed Sąd Taxatorsko Exdywizorski skutkiem Remmissy Sądu Głł. 2. Departt. Guber. Grodzien. w dobrach Burdykowszczyźnie ustanowiony, z powodztwa Ur. Anny z Wołodkowiczow Obuchowiczowey Sę-

dziay Ziem. Pttu Mozyr. w assystencyi czynnego Opiekuna W. Ignacego Muchlinskiego Sędziem Gran. Pttu Nowogr., i dalszey Opieki działającej wynosi się w następney rzeczy: iż gdy Żalłca Obuchowiczowa smutnemi wypadkami będąc zmuszona, na satysfakcyą wierzycieli i pretensorow oswiadczy Exdywizyą funduszow, mocą układu z Ur. Alexandrem Henrykieni Wołodkowiczem zawartego, od zaprzeczenia i rozciągnięty za jego pretensyi Administracyi oswoobodzonych; po zdecydowanym przez Sąd Głłny Grodzieński Konkursie, obowiązana została Dekretom Sądu Exdywizorskiego dnia 13 stycznia b. r. w Burdykowszczyźnie ogłoszonym, do adcytowania wierzycieli i pretensorow, równie też dłużnikow massy; przy odwołaniu się zatem do wynaszanych przed Sąd Głłny Grodzieński i Exdywizorski Pozwow, do zapisywanych oswiadczeń, do Dekretow Sądu Głł. Grodzieńskiego, dnia 20 oktobra 1827 r. zaszęgo, i Sądu Exdywizorskiego powyżey datą wzmienionego, powołując Obżłłch do stannosci przed Sądem Exdywizorskim w dniu 27 msca julii biejącego roku dla oczewistego rozbioru w Burdykowszczyźnie rozpocząc się, a w dniu 20 msca augusta, uznawając Ammissyą na nieprzychodzące Strony wedle zastrzeżeń Sądu Głłownego i własnego postanowienia, w całym Dziele wziąć do namowy mającym następnę zakłada Prożby, z Obżłł Henrykiem Wołodkowiczem o uskutecznienie i zaaprobowanie w całej mocy i warunkach dogodliwych tranzakcy w roku 1827 februar. 5 dnia nastątych, z dalszemi obżłłmi wierzycielami i pretensorami o dopełnienie rekognicyi długow realnych, a uchylenie niesłusznych i nieprawych poszukiwań, oraz wskazanie na stosujących niesprawiedliwe dopominki expensow prawnych, o domierzenie należney satysfakcyi legalnym wierzycielom przez wydziały sched w taxie wieczystey, o nadanie szacunku wartosci odpowiedniego, ziemi oromey, łąkom, zarosłom i budowlom, tudzież odbywaney włoscianskiej powinności, o uczynienie Sądowey wizyi gruntow i wszelkich ziemnych własności łącznie z potrzebnemi Examinami i Indagacyą przeswiadczyć zdolnemi, o gatunku ziemi obfitosci, zwykłych urodzajow, o uznanie ammissyi na Strony, do zakresłonego czasu nieprzychodzące do Sądu z dopominkami, o zdecydowanie tego wszystkiego co z toku Konkursowego dzieła właściwem się okaże i żądaniem będzie, z Obżłłną zaś Bernowiczową i jey potomstwem o zasądzenie za prawem zastawnym wydanym wypadającej na rzecz żalłcey summy, z Iwaszkiewiczem o zreknoskowanie za Obligiem w roku 1818 wydanym a w roku 1822 xbra 28, w Ziemstwie Nowogrodzkim aktykowanym, summy ezer. zł. 1400 w kapitale, tudzież z Starozakon. Ickiem i Szmóylą Rabinowiczami o wskazanie w skutek Dokumentow w roku 1812 i 1814 Dattnych summy złł. 3606, rachunkiem do roku 1826 zrealizowaney, jakoteż z obżłł. Suchorzelskim o zrealizowanie należności udziałnym Pozwem objętey, ze wszystkimi pozwanemi debitorami, o uznanie Inkwitacyi od Extenuationem, i policzenie wypadających procentow i expensow prawnych. Datt 1828 r. miesiąca junii 12 dnia.

Roku 1828 miesiąca junii 12 dnia Wożny swiadcę iż tę kopią Pozwu z autentykiem zgodną z Instancyi Wney Anny z Wołodkowiczow

Obuchowiczowej Sędziney Ziem. Pttu Mozyr. w Assystencyi Opieki działającej, po JWW. i WW. Kredytorow i Pretensorow do masy teyże Sędziney Obuchowiczowej i jey zesłego męża ś. p. Adama Bernarda Obuchowicza Sędziego Ziem. Mozyrskiego dopinki ścielających, jak niemniej po debitorow do odpowiedzi dla teyże masy, jednoczasowię powołujących się, w srzedzinie ninieyszego Edyktałnego Pozwu wyrażonych, a z mieyscã pobytu swojego niewiadomych, przed Sąd Taxatorsko Exdywizorski in fundo majątności Burdykowszozyzny ustanowiony, do Redakeyi Kuryera Litewskiego w Wilnie, dla trzykrotnego ogłoszenia w Pocztovey Nowogródzkiej Ekspedycyi złożyłem i podałem. Michał Horbatowski W. Ptt. M.

Wolno drukować Wilno dnia 16 czerwca 1828 roku A. Powstański Prez. Kom. Cenz. Wileń. Rada Koll. i Kawaler.

1 Za Rozkazem JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI!

Wypis z Xiąg Ziemskich Powiatu Zytomierskiego. Roku 1828 miesiąca czerwca 4 dnia. W Roku Sądowe Ziemskie Powiatu Zytomierskiego od dnia 21 maja roku na akcie wyrażonego w Zytomierzu sądzić się zaczęte. Przede mną Erazmem Jezierskim Sędzią Ziemskim Powiatu Zytomierskiego i Kawalerem, oraz Xięgami ninieyszemi tegoż Powiatu, stawając osobiście Alexander Hrabia Chodkiewicz Jenerał B. Woysk Królestwa Polskiego, następujące dla wiadomości Publiczney czyui oświadczam: mając na pierwszym względzie skarbieńie serc Obywatelskich, i chęć kończenia ostatecznie wszelkich interessów, podług prawideł sprawiedliwości, pragnąc oraz nie wystawiać na niepotrzebne wydatki tych szanownych Obywateli, którzy przez zaufańie położone w ranie, zostają narażeni na processa, w celu poszukiwania swych należności, oświadczam przez ninieyszã odezwę, iż mam niezachwianã chęć ułożenia się przyjacielskiego, z wierzycielami poniżej wyszczególnionymi. Ufam iż JOO. JWW. i WW. wierzyciele odznaczający się dotąd swoim szlachetnym i obywatelskim względem mnie postępowaniem, nie raczą zapewne lekce ważyć ninieyszego oświadczenia, pochodzącego z przyjacielskiego serca, i usiłującego nawzajem trafić do ich serc Obywatelskich. Zeby ułatwić podobne porozumienie się, uważam za nieodzownã potrzebę upraszać, aby a) JOO. JWW. i WW. Wierzyciele ś. p. Brata mojego, mający przez Senackie wyroki zawieszzone w dalszych skutkach układy, raczyli przybydź do Miasteczka Młynowa, na dzień 15 augusta bieżącego roku, dla ukończenia ostatecznego z mną samym wszystkich Kwestyi Processowych, jakie co do poprzedniczych układów dotąd zaszły. b) JWW. i WW. Wierzyciele w Massie mojej w Gubernijach Kijowskiej i Wołyńskiej spadli, chcieli w tymże celu przybydź do Młynowa na dzień 15 septembra rokã bieżącego c.) Nakoniec JOO. JWW. i WW. Wierzyciele spadli w Guberniach Litewskich przybydź raczyli do miasteczka Nowogródka na dzień 15 oktobra roku tegoż, gdzie uproszony przezemnie JO Xiąże Konstanty Radziwił Członek Kommissyi Edukacyjney prowincyi Litewskiej i Kawaler, rodzony mój Siostrzeniec z mocã zupełną do zawarcia

podobnychże umow, znaydywając się nieomieszka. Pochlebiam sobie iż ninieyszã odezwę raczą JOO. JWW. i WW. Wierzyciele i Pretensorowie wziąć za dowód otwartego postępowania mojego i tego rzetelnego dla nich szacunku, które są ninieyszego pisma powodem. Alexander Hrabia Chodkiewicz Dymissyonowany Jenerał b. W. P. Z których Xiąg i ten Wypis pod pieczęcią Skarbowã Sądu Ziemskiego Ptu. Zymier. wydaje się. Pisany w mieście Guberniskiem JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Zytomierzu.

Józef Dołner Reg. Ziem. Zytomier.

Czytałem z Aktami Albert Rezwicz.

Wolno drukować. Wilno dnia 15 czerwca 1828 r. Cenzor, Norbert Jurgiewicz.

1828 roku maja 28 dnia w protokule Bobruykiego Ziem. Pttgo Sądu zapisano tak: Dokładowano: przez 2gi Depart. Mińskiego Głgo Sądu w ukazie 23 przeszłego kwietnia z N. 869 wyrażając, iż przez rezolucyã tego Głgo Sądu wyszłą 18 listopada 1810 roku i potwierdzoną przez Rządzący Senat, nastala w sprawie Ryzkich kupcow z Hrabiami Chodkiewiczami, zasądzona na successorach kupca Mestera przysięga, a mianowicie w tém: „Jako od „sztuk 45 przez ludzi Czarnobylskich do Peli „ka niedoprowadzonych, za ubyte palmy, ak „tualney było straty talarow 1800” z naznaczeniem mieysca do jey wypełnienia w tymże Głównym Sądzie, zalecił, z powodu podaney od successora Mestera, Bobruykiego Granicz. Sędziego Jana Mestera, próśby i przyłączonego o jego chorobie stosownego świadectwa, przyjąć od niego takowã przysięgę w tym Sądzie, z naznaczeniem na jey wypełnienie terminu i z obwieszczeniem o nim stron; 2re tego powiatu obywatel b. Sędzia Granicz. Jan Mester, w podaney od siebie tegoż kwietnia 27 d. próśbie, wyraża, iż należące do tey sprawy ze strony przeciwney osoby, mianowicie Hrabia Alexander Chodkiewicz przebywa i mieszka w Mozyrskim powiecie w Petrykowskim kluczu, a opiekunowie Józefa Chodkiewicza słabego na umyśle w mieście gubernialnym Kijowie, prosili tego Sądu o niezwłoczne wypełnienie wyżej wzmiankowanego ukazu Głgo Sądu 2go Departamentu. 3cie. Na skutek czego ten Sąd przez rezolucyã 27 kwietnia zapadłã, naznaczwszy termin dla złożenia w tym Sądzie przez b. Sędziego Granicz. Mestera przysięgi, dzień 28 tegoż miesiąca maja; ażeby o takowym terminie uwiadomieni byli Hrabia Alexander Chodkiewicz i opiekunowie słabego na umyśle Hrabiego Józefa Chodkiewicza, zakommunikował Mozyr. Niższemu Ziem. Sądowi i Policji Kijowskiej ztem, ażeby raczyły przystać w tém od pomienionych osob rewersa, niedopuszczając do opuszczenia naznaczonego do złożenia przez P. Mestera przysięgi, terminu, i o podobnymże uwiadomieniu i P. Mestera zalecił tateyszemu Niższemu Ziem. Sądowi. 4te. Policja Kijowska przez odniesienie się pod d. 19 maja z N. 6510 wysłanem i teraźn. dnia odebranem odpowiedziała, iż z przyczyny niewyrażenia przez ten Sąd, którzy mianowicie są opiekunami słabego na umyśle Hrabiego Józefa Chodkiewicza, wypełnić żądania niemoże; a od Mozyr. Niższego Ziem. Sądu żadnego uwiadomienia nie ode-

brano. Śte. Obywatel Jan Mester w objawieniu swoim terażn. dnia osobiście podaném, między innymi wyrażając, iż chociaż on przybył na naznaczony termin dla złożenia przysięgi; lecz że o takowym terminie strona przeciwna o zapotrzebowanie tego Sądu nie uwiadomiona była, z tey przyczyny poniosł on nie mały expens na próżny przejazd z Rzeczyckiego powiatu (gdzie był zajęty interessami); ażeby więc uniknąć tego naprzyszłość, i niecierpieć daley w tey sprawie przewłoki, o którą zapewna przeciwna strona stara się, dla tego prosi tego Sądu, ażeby zaświadczywszy o terażniejszym jego na termin przybyciu, równie i o poniesionych na próżno expensach, naznaczyć drugi na złożenie teyże przysięgi termin, i wydać P. Mesterowi z poświadczeniem kopią rezolucyi w tém nastać mającey, z pozwoleniem wydrukowania jej, w celu uwiadomienia przeciwnych stron, w St-Petersburskich gazetach i w Kuryerze Litewskim. **R o z k a z a l i:** Dla wypełnienia Ukazu Mińskiego Głgo Sądu zgo Departamentu i stosownie do prawney prośby obywatela Mestera, naznaczywszy nanowo do złożenia przez ten wyżej wyrażoney przysięgi termin dzień 1szy sierpnia terażn. 1828 roku, wydać takowey rezolucyi proszącemu P. Mesterowi za poświadczeniem kopiją z dozwoleńniem wydrukowania jej w St-Petersburskich gazetach i w Kuryerze Litewskim, w celu uwiadomienia stron, o naznaczonym dla złożenia tey przysięgi terminie. Autentyk protokołu podpisali: Sędzia Ziemski Osieciński, Pod-sędek Ziemski Sołtan, Pod-sędek Ziemski Niemczynowicz.

Z autentykiem zgodzał Bobruńskiego Ziem. Ptgo Sądu Rejent Ziemski Jan Jawszyo.

1828 roku czerwca 2 dnia ta kopia z protokołu rezolucyi z Bobruysk. Ziem. Ptgo Sądu, za stosownym podpisaniem i z przyłożeniem skarbowey pieczęci wydana stronie tegoż powiatu obywatelowi Janowi Mesterowi.

(M. P.) Pod-sędek Ziemski Niemczynowicz.

1 Sąd Taxatorsko-Exdywizorski, na realizacyą pretensyów wierzycieli do funduszów JW. Ignacego Nagurskiego Prez. Gran. Telsz. przypowiadających się, w mieście Telszach złożony, po wysłuchaniu produktowych głosów, dnia 29 maja r. idącego, dla przysposobienia się finalnego stron, Jurydyczne posiedzenie na dzień 16 augusta tegoż roku odroczył, zaś dnia 25

rzeczonego mca, że sprawę konkursową weźmie na namowę, na nieobjawione pretensy amissyą zapisze, i stosownie do Remissy w dobrach Winteliskach, oczywisty wyrok ogłosi, zapowiedział; przeto iżby żaden niewiadomością niewymawiał się, publiczna przez Gazetę Kuryera Lit. czyni się awizacya. R. 1828 junii 2 dnia.

Prezydent Ziem. Telsz. i Kawaler Jau Jankowski.

Sędzia Ziem. Telsz. Ignacy Woytkiewicz.
Kazimierz Jazdowski Sędzia Ziem. Telsz.
Regent Michał Przyałgowski.

1 Niżej podpisany czynię to ostrzeżenie, że z układow familiynych w roku 1827 xbra 15 dnia dla zapewnienia tylko umowy wydany został oblig na sumę rub. srebr. 480 Urodzonemu Dominikowi Tyszkowi Prezydent. Ziem. Pttu Witkomier. przez oświadczonego bez wzięcia na ony jakichkolwiek pieniędzy, i że w takim obrócie rzeczy takowego obligu było nastanie, przeto wydaną wcześniej, bo w temże 1827 roku julii 21 dnia od Urodzonego Prezydenta Tyszki assekuracyą zwrot takowego obligu bez opłaty wyrażoney w nim summy zaręczony został, gdyby więc rzeczonego obligu przez niewiadomość okoliczności nie nabywano wlewkiem, niniejsze czyniąc w Gazecie Kuryera Litewskiego ostrzeżenie podpisuję. Ignacy Naruszewicz Sędzia Granicz. Pttu Witkomier.

Wolno drukować. Wilno dnia 16 czerw. 1828 r. A. Powstański Prez. Kom. Cenz. Wil. Radca Koll. i Kawaler.

Niżej podpisany dostrzegam, że w Dodatku do Gazety Kuryera Litewskiego pod N. 72 przez Pana Johanna czyli Jana Turbanna Instrumentmachera zamieszczone doniesione o wolney wyprzedaży dwóch Fortepianow Mahoniowych Angielskiej roboty w Domu JW. Kollegialnego Sowietnika Tarnowskiego lokujących się, a do własności jakby tegoż Turbanna przynależnych, na co przez też otrzeżenie w następnym rzeczy objaśnieniu Prześwietną Publiczność zawiadamiam. Ze o takowe Fortepiano za własne moje pieniądze zrobione, z Panem Turbanem porządkiem Prawa rozwinąłem Process w Sądzie Magistratu Wileń., a zatem iżby żaden z Kontrahentow one nabywać nieważyl się, przez niniejsze ostrzegam. Datt w Wilnie roku 1828 junii 17 dnia.

Teodor Daszkiewicz.

Wolno drukować Policmeyster Chrzastowski.

Od dnia 1go nadchodzącego miesiąca lipca, zaczyna się prenumerata na drugie półrocze roku bieżącego, na gazetę Kuryera Litewskiego. Cena zwyczajna: z przesłaniem pocztą rub. sr. 7, bez poczty rub. sr. 4 kop. 50. Można też prenumerować i na Dziennik Wileński: z przesłaniem pocztą rub sr. 10, bez poczty rub. 7 kop. sr. 50.

Observacye meteorologiczne.	Czas obserwacyi.	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Réau.	Wiatry	Odmiana w powiet.
	d. 15 godz. 2½ wiecz	27 cal. 10,3 lin.	+ 21,75 stopni	Zachodni	Pogoda
	d. 16 — — —	27 — 9,8 —	+ 18,5 — —	Zachodni	Pogoda
	d. 17 — — —	27 — 10,5 —	+ 22,75 — —	Poludniowy	Pogoda
	d. 18 godz. 5 rano.	27 — 10,6 —	+ 18,25 — —	Poludniowy	Pogoda

Wilno dnia 18 Czerwca r. s: 1828 roku.

О Б Ъ Я В Л Е Н И Е.

3 Ошь Правленія Государственнаго Заемнаго Банка объявляется, что въ ономъ продаваться будемъ заложенное имъвнїе покойнаго Поручика Камеръ Юнкера Григорія Ивановича Михельсона, занеплашежь долга по займу его на 8 лѣтъ 1818 года октябрю 29 дня ас. 256,600 р. состоящее Вишневской Губерніи Цевельскаго повѣна въ селѣ Ивановѣ съ фольваркомъ Ворожейками съ деревнями наличныхъ ревизскихъ мужеска 219, женска 238, послѣ ревизіи рожденныхъ муж: 66, женска 85; Селѣ Спасѣ съ фольваркомъ Березовомъ и деревнями наличныхъ ревизскихъ муж: 265, женска 347, послѣ ревизіи рожденныхъ муж: 99, женска 121; фольваркъ Дымовѣ съ деревнями наличныхъ ревизскихъ муж: 213, женска 240, послѣ ревизіи рожденныхъ муж: 59; женска 68; фольваркъ Колошинъ и Лысогорѣ съ деревнями наличныхъ ревизскихъ муж: 194, женска 242, послѣ ревизіи рожденныхъ мужеска 54, женска 58, а всего наличныхъ ревизскихъ муж: 891, женска 1067; послѣ ревизіи рожденныхъ мужеска 278, и женска пола 332 душъ; земли при нихъ состоятъ разнаго свойства 16,745 десятинъ, 158 сажень; въ помѣ числѣ пашенной 6951 десятина, 1548 сажень; сѣнокосной 652 десятины, 1593 сажени и еще Церковныхъ земель при селѣ Ивановѣ 72 десятины, 2149 сажень и при селѣ Спасѣ 60 десятинъ, 1784 сажени, оцененное со всеми къ оному принадлежностямъ, со всемъ строеніемъ, съ пожизнками и со скопомъ, съ землею и прочими хозяйственными угодьями по 10 лѣтней сложности годоваго дохода въ 301,592 руб., да сверхъ сего господской каменной о двухъ ешажахъ домъ въ селѣ Ивановѣ, оцененный съ кузницею, садомъ, винокурнею и прочимъ въ 21,651 р. Для чего назначены будутъ сроки торгамъ, по испеченіи бни ведѣль ошь перваго припечатанія сего объявленія.

Правитель Канцеляріи Яковъ Федоровъ.

3 Od Rządu Pożyczkowego Banku Państwa ogłasza się, iż w nim przedawać się będzie oddany na ewikcyą majątek zmarłego porucznika Kamer-Junkra Gregorza Iwanowicza Michelsona, za niepłacone długu za pożyczkę przezeń na 8 lat 1818 r. 29 paździer. 256,600 rub. ass., położony w Witebskiej gubernii Nowelskim powiecie, w majątku Iwanowie z folwarkiem Worozeyki ze wsiami, naliczonych rewizyjnych dusz płci męskiej 219, żeńskiej 238, po rewizyi urodzonych męskiej 66, żeńskiej 85; w majątku Spasie z folwarkiem Berезowo i wsiami naliczonych rewizyjnych dusz płci męskiej 265, żeńskiej 347, po rewizyi urodzonych męskiej 99, żeńskiej 121; w folwarku Dymowie ze wsiami naliczonych rewizyjnych dusz płci męskiej 213, żeńskiej 240, po rewizyi urodzonych męskiej 59, żeńskiej 68; w folwarku Kotoszynie i Lyschorje ze wsiami naliczonych rewizyjnych męskiej 194, żeńskiej 242, po rewizyi urodzonych męskiej 54, żeńskiej 58, a wogóle naliczonych rewizyjnych męz. 891, żeń. 1067, po rewizyi urodzonych męz. 278, żeń. 332 dusz; ziemi przy nich znajduje się różnego gatunku 16,745 dziesięcin, 158 sążni; w tej liczbie uprawnej 6951 dziesięcin, 1548 sążni; sianożęci 652 dziesięcin, 1593 sążni; i jeszcze ciekiewnej ziemi przy majątku Iwanowie 72 dziesięcin, 2149 sążni, i przy majątku Spasie 60 dziesięcin 1784 sążni; oceniony za wszelkiemi do niego attynencyami, ze wszelkiem zabudowaniem, z korzyściami i z bydłem, z ziemią i dalszemi gospodarczemi wygodami podług 10cioletniej proporcyi rocznego dochodu 301,592 rubli, oprócz tego dworny dwópiętrowy murowany dom w majątku Iwanowie, oceniony z kuźnią, sadem, gorzelnią i t. p. 21,651 rub. Dla czego назначенные będą terminy do targow, по upływie 6ciu tygodni od pierwszego wydrukowania tego ogłoszenia.

Zarządzający Kancellaryą Jakób Fiedorow.

1 Oświadczenie Fabiana Bajerskiego b. Poruczn. Woysk Pol., naturalnego sukcesora po zmarłej Felicjannie z Bajerskich Brzezińskiej, czyni się przeciwko mylnym stosunkom Ur. Augustyna Romanowskiego Adwokata Subsel. Wileń. w Gazecie Kuryera Litt. w N. 49, 50 i 51, od 23 apryla tego roku zamieszczonym. Sąd Exdywizorski majątku Wincentego Romanowskiego Podstarosty 1818 r. w jedney pretensyi przyznanej w ogóle dla Brzezińskiej rub. sr. 2,449 kop. 20, za rubli sr. 1,964 k. 45, oddał w lokacyą wieczystą dwie stancye z sionkami, kuchenką i sklepem w ziemi, w kamienicy na Sawicz ulicy w Wilnie po prawey stronie na dole od ulicy do pobierania rocznego stałego 5go procentu rub. sr. 98 k. 23 z dopłatką dalszym rub. sr. 6 k. 77, a zaś summę pozostałą bez satysfakcyi rub. sr. 484 k. 75, ad bonum reperibile odesłał; w drugiey pretensyi, podług assekuracyi Romanowskiego, urzędzającej że Brzezińska powinna pobierać z majątku jego aż do śmierci, po zł. 300 na rok, z tegoż samego wydziału satysfakcyą dla teyże Brzezińskiej okazał, z powodu złożonego przez Romanowskiego kontraktu z żydem zawartego jeszcze roku 1815, że pomienione dwie stancye czyli rzeczony oddział czynił wtędy intraty rub. sr. 150, i zastrzegł w dekrecie, że po zeyściu Brzezińskiej przewyższająca intrata stałe procenta, uważać się będzie za bonum reperibile dla wszystkich lokatorów. Obżalny Augustyn Romanowski widząc, że WW. Gorayscy mają nie ulokowanej summy a odesłaney ad bonum reperibile zł. 6279 jak i Brzezińska rub. sr. 484 k. 75, w czasie więc odchodzącej sprawy w Departamencie 1822 r., nabył przelewem i tę nielokowaną od Gorayskich i Szklennikow summę, dla wygrania pierwszości do odkryć się mających funduszow debitora, któremu Sąd Główny Czasowy i uznał pierwszosc, która właściwiey należała dla Brzezińskiej, na krzywdę której czyniono i brano przelew wbrew prawu Konst. 1726 r. Po zeyściu Brzezińskiej, gdy oświadczający się uczynił intromissyą, W. Romanowski mylnie działając, zapowiedział przez cedulę 1 marca 1828 r. że on ma na tym wydziale opartą i lokowaną summę dekretem Departamentu zł. 6,000, a Brzezińska jest tylko aktorką summy r. sr. 666 k. 37. Dopiero przez powyższe oświadczenie w Gazecie umieszczone, lubo niechciał wyrażać za jaką ilość Brzezińskiej dała lokacya, znouwu mylnie działając mieni się bydź lokatorem summy zł. 6,000 na tym wydziale, a w drugim punkcie nie mogąc istoty rzeczy zataić, napisał przez słowa: „Bajerski jeżeli jest sukcesorem po Brzezińskiej, toć w stopniu swojej powinienn, przedniczki taką summę odzierać powinien, „jaka w stałą lokacyą undeterminowaną została; prócz zł. 6,000 jakie do żalcego należą.” Sam więc wyznał że takowe jego prócz nie mogą naruszać stałej lokaty Bajerskiego za summę rub. sr. 1964 k. 45 i takichże procentów rub. sr. 98 k. 23, a z dopłatką 105 rub., jest przekonany że stopień stałej lokaty jest pierwszym od stopnia jego, dążącego do ulokowania jeszcze summy ad bonum reperibile odesłaney, który to tylko zaiąć może, co zostaje od stałych i nienaruszonych procentow. Mylnie więc

wyraża Romanowski w oświadczeniu, iż jest wspólnym aktorem i lokatorem summy zł. 6,000 na tym wydziale po zęyscin Brzezińskiej; tak jak Bajerski za dalszą sumę, wtenczas, kiedy niema wyrazu ani w dekrete Exdywizorskim, aby była lokowana summa zł. 6,000, lecz tylko oparta satysfakcyą zł. 300 dożywotnich, więc idealnie, niż rzeczywiście, przez wrażenie debitora, że 1815 roku czyniły te mieszkania rub. sr. 150 intraty, jakiej Brzezińska nigdy nie miała i nikt mieć nie będzie; podobnież nie ma znaczenia ani wyrazu w dekrete Departamentu, aby Romanowskiemu dana była lokacya za sumę zł. 6,000 na tym wydziale, lecz tylko dla niego uznana pierwszość do ulokowania się jeszcze z sumą zł. 6,279 na odkryć się mające fundusze debitora, a która i dotąd jeszcze nie ma żadney lokacyi. Mylnie zatym tłumaczy dekret Departamentu Romanowski, któren jemu, nie przyznał nic więcej prócz tylko uprzedzenia, że on pierwiej może się lokować z sumą bez satysfakcyi zostawioną przez dekret Exdywizorski niż inni pretensorowie za podobne summy na funduszach odkryć się mających debitora. Bajerski objawszy prawnie po ciotce rodzonej powyższy wydział, a widząc nielegalne przepowiadanie się Romanowskiego, więc przez powtórne oświadczenie 3 apryla 1828 roku podane, zapowiedział Romanowskiemu, iż nikt za pomieniony cały wydział, niepostępuje roczney arędy nad rubli srebr. 60, tak, że do stałych procentow niestaje jeszcze rub. sr. 45, przed któremi, nie obżalny mieć nie możesz i wzywaf iżby dostarczył takiego lokatora, któryby zapłacił rocznie rub. sr. 150, jeżeli żadasz mieć przewyżkę nad stałe procenta i wydatki; lecz gdy W. Romanowski tego nie uczynił, to żałcy po dopełnioney erekcyi przed ś. Jerzym, wypuścić w arendę pomieniony cały wydział za rub. sr. 60 rocznie. Śmierć zatym Brzezińskiej żadnego nie przyniosła ewentu dla Romanowskiego, któren nie może mieć żadney pretensyi do tego wydziału i nie jest żadnym lokatorem na onym, ani też może przypowiadać się do stałych procentow, i przez to nie traci, bowiem zawsze pozostaje jemu droga pierwszości dościgania dalszych funduszow debitora a stałej lokaty naruszać nie może Brzezińskiej, jak sam zapowiada w oświadczeniu; podobnież niesłusznie pomawia Romanowski, w oświadczeniu Bajerskiego, że jakoby chce acz czasowie utrzymać się przy cudzey własności, wtenczas, kiedy sam Romanowski w drugim perjodzie wyraża, iż Bajerski powinien odzierżec sumę za stałą lokatę prócz jego stosunku, a więc gdy intrata nieodpowiada i stałej lokacie jeszcze, a Bajerski tego się trzyma, właściwiey zatem służą wyrazy samemu Romanowskiemu niż Bajerskiemu, iż on usiłuje zabierać cudzą własność; podobnież pretensya Romanowskiego że przed nim Bajerski nie okazał dowodow sukcesorstwa po Brzezińskiej, jest próżna i interesowi jego niepostępująca. Bajerski miałby tylko prawo okazania takich dowodow samym sukcesorom jeżeliby ich było więcej. Co do Romanowskiego jako obcey osobie nie należy, a żałcy nie ma prawa i potrzeby przed nim produkowania żadnych dowodow przychodząc do swojej własności, przeto wykazując nielegalne stosunki W. Romanowskiego, że będzie szukał na nim dalszych szkod swoich i zaborow, przez ninieysze oświadczenie zapowiada. Datt roku 1828 miesiąca maja 10

dnia. Takowe oświadczenie jako Aktor podpisuje Fabjan Bajerski b. Porucz. Woysk Pols.

Roku 1828 maja 31 dnia przed Sadem Ziemskim Pttu Wileń. stawając osobiscie WJP. Leopold Piotrowicz Adwokat Subsel. Wileń. ninieysze oświadczenie stosownie do rezolucyi w dniu dzisiejszym nastafely, wpisać do protokółu podał i one w tymże Protokóle własnoręcznie podpisał. Sędzia Ziemski Pttu Wileń. Stanisław Drzewicki. Regent Zienkowicz. Czytano Okulicz.

Wolno drukować. Wilno d. 14 czerwca 1828 r. Cenzor, Norbert Jurgiewicz.

3 Od Wołyńskiej Magistratury Powszechney Opieki ogłasza się, i oddany jey na ewikcyą przez zmarłego Zytomierskiego Obywatela żyda Faywela Srołowicza Rabinowicza i przez jego umocowanego, obywatela Faywela Hamermana 1817 roku murowany dom z przybudowanym drewnianym i 5ciu kramami, w gubernialnem mieście Zytomierzu położony, oceniony w samych niepalnych materyałach 443 l. rub. 80 kop. assygn., za niepłacenie pożyczoney w Magistraturze summy z procentami złotem 363½ cz. zł., srebrem 11 rub. 56 kop. i assygn. 7339 rub. 12½ kop., będzie się przedawać nanowo w tey Magistraturze we cztery miesiące od późniejszego wydrukowania w Sanktpetersburskich gazetach tego ogłoszenia. Dnia 1 czerwca 1828 roku.

Dożywotni Członek Krynicki.

Sekretarz Kondratjew.

3 Od Wołyńskiej Magistratury Powszechney Opieki ogłasza się, i oddany jey na ewikcyą przez Zytomierskiego obywatela Jukela Nusimowicza Faynszteyna i przez jego umocowanego żyda Ickę Wolkensteyna w 1814 i 1815 r. dom murowany żyda Faynszteyna, w Zytomierzu położony, oceniony w samych niepalnych materyałach 30,000 rub. ass., za niepłacenie pożyczoney w tey Magistraturze summy z procentami złotem 168 cz. zł., sr. 1769 rub. 27½ kop. i ass. 4244 rub. 6 kop., będzie się przedawać nanowo w tey Magistraturze we cztery miesiące od późniejszego wydrukowania w St. Petersburgskich gazetach tego ogłoszenia. Dnia 1 czerwca 1828 r.

Dożywotni Członek Krynicki.

Sekretarz Kondratjew.

Za Buchhalterem Jachno.

3 Od Wołyńskiej Magistratury Powszechney Opieki ogłasza się, i oddany jey na ewikcyą przez Zytomierską Żydówkę Hindę Kahauowę 1817 roku murowany dom z dwóma kramami i 4ma sklepami, w gubernialnem mieście Zytomierzu położony, oceniony w niepalnych materyałach 4590 rub. srebr., za niepłacenie Magistraturze, pożyczoney przez tę Kahauowę w tey Magistraturze kapitału z procentami 11,537 rubli 16 kopiejek assygn., będzie się przedawać nanowo w tey Magistraturze we cztery miesiące od późniejszego wydrukowania w Sanktpetersburskich gazetach tego ogłoszenia. Dnia 1 czerwca 1828 r.

Dożywotni Członek Krynicki.

Sekretarz Kondratjew.

Naczelnik Stofu Guber. Sekretarz Maszkowski.

3 Od Wołyńskiej Magistratury Powszechney Opieki ogłasza się, i oddany jej na ewikcyą przez Zytomirskiego obywatela żyda Zelmana Kaminara 1817 roku murowany dom z jednym kramem i sklepami, w gubernialnym mieście Zytomierzu położony, oceniony w niepalących materyałach 2,629 rub. 75 kop. sr., za niepłacenie Magistraturze pożyczonego przez tego Kaminara w tej Magistraturze kapitału z procentami sr. 2027 rub. 94 kop. i ass. 54 rub 86 kop., będzie się przedawać nauowo w tej Magistraturze we cztery miesiące od późniejszego wydrukowania w Sanktpetersburskich gazetach tego ogłoszenia. Dnia 1 czerwca 1828 r.

Dożywotni Członek Krynicki.
Sekretarz Kondratjew.
Naczelnik Stoła Maszkowski.

3 Litewsko-Wileńska Magistratura Powszechney Opieki niniejszém ogłasza, iż w niej przedawać się będzie przez aukcyą z publicznego targu murowany dwupiętrowy dom Wileńskiej obywatelki Barbary Frejerowej i syna jej z pierwszego małżeństwa Beniamina Felcebra, położony w mieście Wilnie na Zamkowej ulicy pod N. 106, do czego naznaczono targi 1szy 5, 2gi 7 i 3ci 10 następującego września terażn. 1828 roku. Życzący kupić dom ten, zechcą przybyć na oznaczone terminy do Magistratury Powszechney Opieki, gdzie można widzieć przedającego się domu inwentarz, warunki i formę przedażnego prawa.

Dożywotni Członek Piotr Kleyst.
Sekretarz J. Solimani.

3 Od Podolskiej Magistratury Powszechney Opieki niniejszém ogłasza się, iż oddane na ewikcyą tej Magistraturze i przeterminowane 97 dusz płci męskiej włościan obywatela Mikołaja Rakowskiego w Jampolskim Powiecie w częściach wsi Pasyuk i Kopiktaryu znajdujące się, dla uzyskania długu oprócz procentów 440 cz. zł. złotem, 1650 rub. srebr. i 2560 rub. assygn., będą się przedawać w tej Magistraturze we 4 miesiące od późniejszego wydrukowania o tem w gazecie Kuryera Litewskiego, o czém ogłoszono będzie osobno.

Sekretarz Czarnucki.

2 Niżej podpisani skutkiem Ukazow Rządzącego Senatu i Rządu Guber. Wileń. w latach 1819 8bra 16 i 1820 januar. 3, oraz później wyszłemi o sumowne zawinięcie obligacyjnemi Dokumentami zapewnione z Graffami Piotrem i Agnieszką de Strasoldo jako debitorami a JW. Janem Zienkiewiczem Pułkownikiem W. Poll. z rzeczy założonego aresztu przypozwanym w Sądzie Ziem. Wileń. rozwinąwszy proceder, pod r. 1821 msca 7bra 7 dnia otrzymali Dekret Ultymarney konwikcyi, przysądżający summę ogólną czter. zł. 250 z aprobatą aresztu na fundusz w ręku JW. Zienkowicza będący, jakowy Dekret dla zaszłego zgonu debitorow nie mógł być wyekskwowany. Gdy wszakże posledniey wywiązała się potrzeba zadcytowania sukcesorów, przeto niżej podpisani przed tenże Sąd Ziem. Wileń. po JW. Alexandra Grafa de Strasoldo sukcesora w nieletności jeszcze zostającego, a JW. Fiedora Kreytena Sowietnika i Kawalera jako Opiekuna sądownie dodanego, oraz JW. Zienkowicza fundusz utrzymującego i podobnież zawiniają-

cego; wyniosłszy Pózew na Kadencyą Trzykrólską roku idącego 1828, w dacie dnia 17 apr. tegoż roku otrzymali dekret niestanny na JW. Alexandrze Graffie de Strasoldo i jego opiekunie, a zaś na JW. Janie Zienkiewicz Pułkowniku zadyktowali Konwikcyą nadultymarną. Po jakowym Dekrecie niżej podpisani na Kadencyą Trojecką po wzmienione osoby wyniosłszy Pózew loco peragendae executionis, zapisali znowu w Sądzie Ziem. Wileń. Aktorat. Zeby zatem Strony wiedziały o takowym procederze, niniejsze czyniąc zawiadomienie one podpisujemy. Datt 1828 Miesiąca junij 5 dnia.

Barbara Frejerowa.

Michał Gawecana.

Wolno drukować. Wilno d. 12 czerwca 1828 r. Cenzor, Norbert Jurgiewicz.

3 Niżej podpisany od dzieciennych lat swoich będąc zajęty Monarszą wojskową służbą, gdy nie był w stanie pobierać intrat na swą schedę wypadających z domu po Rodzicielskiego w mieście Wilnie na Zarzeczcu pod N. 555 położonego, a od zayścia smierci matki mojej Domiceli Szulcowey, przez me rodzeństwo: Dyonizego Szulca brata, Helenę z Szulcow Romanowską Regentową i Katarzynę z Szulcow Sawickę b. Prezydentową Ziem. Wileńską siostry, w assystencyi ich mężow utrzymywanego; i gdy rzeczone rodzeństwo dochód ze schedy mojej pobierany obróciło na swój użytek, a nadto potworzyło różne napastne stosunki i pretensye celem pokwietowania się; przeczco za przybyciem do Wilna naraziło mię do rozwinięcia Processu w Sądzie Ziem. Wileń., jakowy na wyroku przeznaczającym Kompórtacyą zastanowiony; i z tém razem gdy dostrzegam iż ś. p. matka nasza, nie mogąc obciążać długami domu po zesłym oycu naszym pozostałego, za zgodzeniem się wyżej rzeczonego rodzeństwa wydała oblig. WW. Gołembiewskim na R. S. 500. Przeto jako pomienione moje siostry, po dług Praw Krajowych, nie więcej jak czwartą część, a brat równą ze mną schedę otrzymać powinni, i z tych sched dług przez matkę zaciągnięty opłacić są obowiązani bez naruszenia mojej własności. Na upewnienie, aby schedy domu rzeczonego rodzeństwa mogły wystarczyć na satysfakcyą dla mnie za nie wolne zatrzymanie intrat ze schedy mojej wypadających, niniejszym przed Powszechnością awizuję z tym ostrzeżeniem, że jeśli moje rodzeństwo w celu zafatwienia długow, tak przez zesłą matkę jako i przez się poczynionych, lub w zamiarze uczynienia z sobą podziału, albo w ostatku z wyroku sądowego mogącego przeznaczyć taxę exdywizyi, wystawiło ony dom na sprzedaż przez licytacyą czy jakkolwiek: ja do zalicytowania zostaję naybliższym jako równy z mym rodzeństwem aktor, mający w tym domu swą schedę czystą od długow, a co więcej poszukujący, na tymże rodzeństwie, a pryncypalnie bracie Dyonizym i siostrze Romanowskiej wybranych przez lat cztery ze schedy wojej intrat; i gdyby w razie takowego wydarzenia było mnie zawiadomiono, oraz żeby sprzedaż onego domu czy podział bez wiedzy mojej nie nastąpiły, pojąśmiam, iż wkrótce odprawuję się do Galickiego piechotnego pułku Moskiewskiej Gubernii w powiatowym mieście Ruzie kwateryjącego; i do tego iżby nikt do ostateczney rozprawy pomienionemu rodzeństwu na rzeczone ich schedy za-

(*)

dnych pożyczek nie czynił ani w żadne układy o teź schedy nie wchodził, gdyż w przeciwnym zdarzeniu stratę jaką ponieść, własney swej winie przypisać będzie powinien. 1828 roku junii 10 dnia.

Odstawny Woysk Rossyyskich Major Józef Szulo.

Pozwolo drukować. Wilno d. 10 czerwca 1828 r. Cenzor Kollegialny Assesor Ignacy Szydłowski.

3 Luffler approbowany Dentysta zawiadamia Szanowną Publiczność, że z domu Michela przeniósł się na mieszkanie do domu Korwela obok klasztoru PP. Wizytek położonego.

Wolno drukować Policmeyster Chrzastowski.

3 Roku 1828 msca maja 25 dnia. Oswiadczenie Imieniem W. Ewy z Byczkowskich Kupsciovey b. Porucz. Woysk Ross. zapisuje się w rzeczy takiej. Za sumę rubli srebrnych pięćset N. 500 mnie należną W. Kajetan Kupśc Porucz. Woysk Rossy. w roku 1827 wydał oblig na imie brata mojego W. Juliana Szostakowskiego Kapitana Oddziału Kommissiönerskiego w służbie zostającego, z odpłaceniem oney w roku idącym msca apryla, stało się wszakże że na takowy termin W. Szostakowski dla sciągnięcia summy, wedle przyiętego obowiązku do miasta Wilna nieprzyjechał, ani teź obligu z przelewem na osobę oświadczającą się nie przysłał, ta więc nadpraktyczna w interesie siostry opieszalszość, rodzi obawę nie w tym względzie ażeby W. Szostakowski miał jakie podeyscie czynić, lecz gdyby w odległą oddalony stronę, jako człowiek, życia nie skończył, a ztąd i oblig oświadczający się do obcego własniötwa nieprzeszedł, przeto W. Kupściowa postanowiła całej Publiczności donieść, że wyżej rzeczony oblig do jej własności przynależy, że onego nikt nabywać pod żadnym pozorem nie może i nie powinien, oraz że W. Kupśc Porucznik chociażby ktokolwiek z takowym obligiem do odbioru summy lub procentow przypytywał się, wydawać bez zgodzenia się oświadczający się nie jest władnym, gdyż inaczej dwókrrotnie musiałby płacić. Podpisano w protokóle Antoni Umiasłowski Regent.

Zgodno z Protokółem świadczą Onufry Makarski Grodz. vice Regent.

Wolno drukować. Wilno d. 7 czerwca 1828 roku, Cenzor Norbert Jurgiewicz.

W drukarni B. Neumana, na przeciw Kardynalii, w domu byłym Piaseckiego pod N. 111 wyszedł świeżo z druku elementarz Rossyyski, ułożony dla młodzieży polskiej. Zalety jego są następujące:

1.) Ułożony jest z wyjątków, wybranych z najnowszych pisarzów rossyyskich, czystością i jasnością języka się zalecających.

2.) W wyborze ich zwracano, jak słuszną, uwagę, tak na moralne, jak równie i na umysłowe ćwiczenie. Wszystko zaś stosowano do słabego jeszcze pojęcia dziatek.

3.) Ażeby uczący się łatwo rozumieć mogli co czytają; obok textu rossyyskiego umieszczone jest dosłowne prawie tłumaczenie polskie.

4.) Dla usunięcia tey nieprzyzwoitości ja-

ka wynika z niezachowania w czytaniu prawideł iloczasowych; w każdym wyrazie rossyyskim, nad zgłoską mającą się przedłużyć w wymawianiu, położone znamie prawe.

5.) Na końcu przydany jest dość obszerny zbiór wyrazów najużywanych, ułożony porządkiem przedmiotów. Zbiór ten, oprócz pożądaney korzyści, jaka się odnosi w nauce języków, gdy dziecie przystępując do uczenia się grammatyki jakiego języka, ma już uprzednio w swej pamięci znaczny zapas zrozumiałych mu w tym języku wyrazów; może jeszcze służyć za pożyteczne codzienne ćwiczenie pamięci dziatek. Cena exemplarza kop. sr. 10.

Wolno drukować. Wilno dnia 12 czerwca 1828 r. Cenzor, Norbert Jurgiewicz.

3 W tych dniach przybył transport różnych towarów, takoz modne damskie roboty, również przygotowany na wzór paryzki, początek czyli pierwsza osnowa najnowszych modnych robot, z rysunkami i ze wszystkimi do dalszego kontynuowania potrzebnymi materyałami. Chcący wypisywać, jeśliby się komu podobało, tedy ze szczegółową na dalszą robotę informacją, mogą się odnosić do Kantoru P. Alexiejewey i Komp., znajdujacego się w S. Petersburgu w domu Kusownikowa, w tey Admiralicuyney Części, 2go Kwartalu pod N. 115 (въ Контору П. Алексеевой и Комп. состоящей въ С. Петербурге въ домъ Кусовникова 1й Адмиральшейской Части 2го Квартала подъ N. 115). Przytém uwiadamia się życzących, iż mogą otrzymywać z S. Petersburga wszelkiego gatunku i nazwiska rossyyskie i zgraniczne towary, materyały, modele i obstatunki wszelkiego rodzaju wyrobów, rzeczy i produktow do pożytku, informacji, ozdoby, zabawy i zadowolenia służących; pachnące wódki, wina, stołowe zapasy, herbata, cukier, kawa, damskie i męzkie odzienie, kapelusze, bielizna i obuwie najnowszej mody, wszelkie naczynia, liberya, rzędy na konie i t. p.

Alexiejewa i Komp. dołożą wszelkiego starania w kontynuowaniu podawnemu dostawiania zapisywanych rzeczy, do wskazanych miast albo miasteczek, z należytą skuratnością i prędkością, za pomierną cenę, którą widzieć będzie można z preis-kurantu, który Panom zaszczytającym poleceniami niezwłocznie przesłany będzie z żądanemi rzeczami.

S. Petersburska Kupcowa Ahrafienia Alexiejewa.

Wolno drukować Policmeyster Chrzastowski.

2 Sąd Ziemski Powiatu Wilenskiego zawiadamia wszystkich kredytorów i pretensorów zesztęgo Michała Grabowskiego Komornika Minskiego i Adwokata Subseliow Powiatu Wilen. iżby oni z dowodami pretensye ich probującemi, sami lub przez Plenipotentów, do rozprawy Konkursowey Exdywizorskiej w Sądzie ninieyszym zaosnowaney w niezwłocznym czasie porządkiem prawami przepisany jawiłi się, gdyż w przeciwnym razie na pretensye niestawających kredytorów amissya uznana zostanie, summy zaś od debitorów do massy zawninających należne, chociażby pod niestanność któregookolwiek z nich, że na rzecz massy przyśądzone będą, przez ninieysze zawiadomienie zastrzega. Roku 1828 miesiąca junii 12 dnia.

Sędzia Prezydujący Stanisław Drzewicki.
Sędzia Ziemski Alojzy Malecki.

Sędzia Jan Pisanka.

Regent Marcelli Tallat.

D O D A T E K

D O G A Z E T Y

KURYERA LITEWSKIEGO N° 73.

Wilno dnia 18 Czerwca v. s. 1828 roku.

UKAZY RZĄDZĄCEGO SENATU.

O zostawieniu Urzędnikom wojskowym spisowania kopii z potrzebnych im papierow w śledztwach, na których oni będą Deputatami.

Rządzącemu Senatowi P. Ober-Prokurator i Kawaler Żurawlew przekładał, że Towarzysz Naczelnika Sztabu Głównego JEGO CESARSKIEY MOŚCI, P. Jenerał-Adjutant Hrabia Czernyszew, komunikował P. Zarządzającemu Ministeryum Sprawiedliwości, iż Dowodzący Korpusem Gwardyi, JEGO CESARSKA WYSOKOŚĆ WIELKI XIAŻĘ MICHAŁ PAWŁOWICZ, pod dniem 2 lipca 1827 roku przesłał do P. Naczelnika Sztabu Głównego JEGO CESARSKIEY MOŚCI, zapiskę o trudnościach, napotykanym przez Urzędników, wyznaczonych ze strony wojskowej za Deputatów, w otrzymaniu od Urzędników wiedzy Cywilney wypisow ze śledztw, odbywanych przez nich w takich sprawach, do których są wciągnięte osoby wojskowe, i że, podług wyrażonych w tej zapisce przyczyn, Naczelnik Sztabu Głównego JEGO CESARSKIEY MOŚCI, zgodnie z opinią Departamentu Audytoryatskiego, przyznaje za potrzebę, iżby Zwierzchność wojskowa miała wspomniane wypisy; zaczęł tenże Hrabia Czernyszew przesłał do tegoż P. Zarządzającego Ministeryum Sprawiedliwości kopią z odniesienia się JEGO WYSOKOŚCI WIELKIEGO XIĘCIA MICHAŁA PAWŁOWICZA, a także wspomnianą zapiskę w oryginale i kopie rozkazow dziennych, wydanych przez Główno-dowodzących 1^{szą} Armią, 17 kwietnia 1816, N. 64 i 30 grudnia 1822, N. 188. Wszystkie wspomniane papiery tenże P. Ober-Prokurator przełożył, na skutek danego sobie przez P. Zarządzającego Ministeryum Sprawiedliwości przepisu, Rządzącemu Senatowi na rozwiązanie podług prawa. *Przy czém słuchano i pomienionych papierow, z których między innemi w rozkazach dziennych, do Armii wydanych, wyrażono: w 1) Główno-dowodzącego Jenerał-Feldmarszałka Xięcia Barkłaja de Tolli pod dniem 17 kwietnia 1816, N. 64: Z przedstawianych do tegoż Jenerał-Feldmarszałka spraw śledztwienych, odbywanych za różnemi żałobami i donosami, o postępkach tych urzędników i osob wojskowych, które podług ich działania, podpadają sądowi wojskowemu, dało się dostrzedz, że śledztwa te odbywają po większey części bez wszelkich prawideł, od niezachowania których tracą się z baczności i te okoliczności, któreby służyły do odkrycia prawdy istotney, a stąd w po-*

wszechności trafiają się powątpiewania i do należytego wniosku o postępku osoby, na którą się rozciąga żałoba lub donos: albowiem pod Sąd wojenny poddają się ci, którzy istotnie przekonani są o jakikolwiek występku za dowodami, prawem postanowionemi. W ustawie zaś sądownictwa polowego, oddziału 2 w 31 § rozkazano: do odbywania sądu nad obwinianymi dostawiać: 1) przedstawienie Zwierzchności, lub 2) doniesienie Policji wojskowej o przestępstwie, albo 3) żałobę, albo 4) donos, 5) examen podsądnego, z niego uczyniony, przeczytany i przez niego podpisany, 6) wyznanie świadków, 7) dokumenta, albo materialne dowody, przekonywające o występku; i dla tego tenże Jenerał-Feldmarszałek przepisywał postrzegać tego wszystkiego w śledztwach; dla odbywania zaś ich komenderować zawsze Sztabs-oficerów, którzy mają je czynić wspólnie z jednym ze starszych Oficerów tej komendy, w której obwiniany o cokolwiek służy; a w sprawach, do których zamieszane osoby cywilne, odbywać zawsze te śledztwa przy Deputatach ze strony cywilney, świadków wyznania przyjmować pod przysięgą i od tych osób, które podług prawideł, w processie wojskowym opisanych, do świadectwa tego mogą być dopuszczane. Po ukończeniu zaś tych śledztw porządkiem należytym układać z nich wypisy z krótkim wyobrażeniem dowodow, wyświecających prosto postępek osoby albo nieprawność żałoby, i potém z opiniami przedstawiać one porządkiem do tegoż Jenerał-Feldmarszałka. W 2gim, Główno-dowodzącego Hrabiego Sakena, pod dniem 30 grudnia 1822, N. 188: w dodatku do rozkazu dziennego zmarłego Jenerał-Feldmarszałka Xięcia Barkłaja de Tolli, objawionego po Armii w dniu 17 kwietnia 1816 roku, o porządku śledztw, przepisuje się, ażeby Urzędnicy wojskowi, posyłani na śledztwa za Deputatów ze strony wojskowej, po wypełnieniu tego poruczenia, donosili do komendy o następstwach, jakie się okazały z wysledzenia, przedstawiając przy tém poświadczone od Urzędników cywilnych z tych śledztw wypisy. I wedle ukazu JEGO CESARSKIEY MOŚCI Rządzący Senat Rozkazał: rozważwszy, że Urzędnicy, wyznaczeni ze strony wojskowej za Deputatów do śledztw w takich sprawach, do których wciągnięte osoby wojskowe, czyniąc wysledzenia wspólnie z Urzędnikami Cywilnymi, mają potrzebę wiadomości o sprawach, przy odbywaniu których znajdowali się, dla doniesienia o tém swojej Zwierzchności, prze-

piśać wszystkim Rządóm Gubernialnym i osobom zwierzchność w guberniach mającym, ażeby, przy odbywaniu przez Urzędników Cywilnych wspólnie z wojskowymi śledztw, tym ostatnim zostawiono było ze śledztw odbywanych lub potrzebnych im tylko papierów, spisywać kopije, czyniąc takowych kopij poświadczenie o zgodności ich z oryginałami, przez sporządzających wywód sprawy, a gdzie ich nie będzie, przez samych wyprowadzających śledztwa. O czém postać ukazy i równie przez ukazy uwiadomić wszystkich PP. Ministrów, Wojennych Jenerał-Gubernatorów, Wojennych Gubernatorów zarządzających sprawami cywilnymi, i miejsca Urzędowe; a do wszystkich Rządzącego Senatu Departamentow i do Najswiętszego Synodu przesłać uwiadomienia. Lutego 9 dnia 1828 roku. (Z 1go Departamentu.)

O potwierdzeniu przedstawioney przez Ministra Skarbu formy na świadectwa o majątkach, na ewikcyą do Banku pożyczkowego przedstawianych.

Wedle ukazu JEGO CESARSKIEY MOŚCI, Rządzący Senat słuchali przedstawienia P. Ministra Skarbu, iż Rząd Pożyczkowego Banku Państwa w przedstawieniu do niego, 11 przeszłego listopada wyraża, co następuje: 1) Przy N a y w y ż s z y m Manifestie w dniu 28 czerwca 1786 roku nastąpił, przyłączony jest wzór świadectwa Izby Cywilney, jakie powinny być wydawane o majątkach pożyczających, żądających dostać pożyczkę z Banku Pożyczkowego, i włożono obowiązek na Izby, upewniać o nieruchomym majątku proszącego, że we własney jego posesyi znajduje się, w takiem a w takiem miejscu i tyle a tyle mianowicie dusz, które podług ostatniey rewizyi zapisane pod nim lub pod kim drugim, od kogo przeszły za prawem przedawnionem, zastawnem, przez sukcesyą, za testamentem, i że o ten majątek nie masz żadnego sporu, żadnych poszukiwań i zaprzeczeń, skarbowey niedoimki nie liczy się, i dawać na to te świadectwa przekonywające o pewności ewikcyi przy pożyczaniu pieniędzy z Banku. 2) Ze składanych jednakże w Banku świadectw okazuje się, że różne Izby Cywilne, Jeneralne i Główne Sądy, wydając takowe świadectwa, od wyżey pomianionego wzoru, dla trzymania się im danego, czynią wielkie odstępienia, a mianowicie: niektóre nie wyrażają, od kogo majątki przeszły w posiadanie, inne, wyraziwszy liczbę dusz, wydają dla złożenia na ewikcyą części ich, nie wyrażając, czy swobodne są pozostające od mających pójść na ewikcyą, albo znajdują się gdziekolwiek pod ewikcyą, lub należą do innego właściciela; inne zaś wydają świadectwa z wyrażeniem liczących się na majątku długow i w takiej ilości, że Bank przy pożyczce i zaspokoić ich nie może, a przytém nie wyrażają czy z procentami, lub bez procentów długi te Bank obowiązany jest zatrzymywać; przez jakowe niejasne i nieoznaczone wyrażenie, Bank wprowadza się w utrudzającą i próżną korespondencyą, która często odkrywa, że w świadectwach umieszczają się także pretensye, które dawno już opłacone, a w innych sprawach po całej przewlokłey korespondencyi, i nawet z uszczerbkiem kredytu Banku, tenże Bank zmuszony bywa odmówić proszącemu pożyczki, dla tego, że ją przewyższają sum-

my podległe zatrzymaniu. Rząd Banku Pożyczkowego, po rozważeniu wszystkich wymienionych okoliczności, mniema, że dla pośpieszniejszego biegu spraw, potrzeba włożyć obowiązek na Izby Cywilne, Jeneralne i Główne Sądy, ażeby te, wydając świadectwa o majątkach, mających iść na ewikcyą Banku, piśały je jasno i wyraźnie. Jeżeli zaś są na majątku zaprzeczenia, z powodu jakichkolwiek skarbowych lub prywatnych poszukiwań, tedy, żeby uważały na 22 i 23 §§ N a y w y ż e y konfirmowanego 4 czerwca 1824 roku postanowienia, o utworzeniu nanowo pożyczek z Banku, w których wyrażono, dla jakich gubernij Bank może wydawać i po wiele rubli na duszę; a ponieważ w témże postanowieniu przeznaczono w 24roletnich pożyczkach zatrzymywać premium po 1% od rubla i w ogóle od zaprzeczenia 5 rub.; przeto, żeby świadectwo o majątku, na którym zalega skarbowych uzyskań i prywatnych poszukiwań więcej, niż wynosi przypadająca do wydania summa, proszącym wydawane nie było; nadto, żeby one objaśniały, że niewchodząca do ewikcyi Banku, z jakiegokolwiek wsi liczba dusz, zostaje podług woli właściciela swobodną, lub już znajduje się w jakimkolwiek miejscu w ewikcyi i pod zaprzeczeniem; co się zaś tycze przedstawianych na ewikcyą Banku domow w St-Petersburgu, których wartość Izbie Cywilney nie jest wiadomą, w tym razie poruczyć jey wydawanie świadectw czynić z wyrażeniem tylko długów na nich opartych. Minister Skarbu, znajdując ze swojej strony takowe przedstawienie Rządu Banku Pożyczkowego godnem uwagi, i uważając za najbliższy środek, odwrócenia wyrażonych utrudzeń, jak dla Banku, tak i dla pożyczających, i w powszechności dla pośpieszniejszego biegu spraw, żeby Izbom Cywilnym, Jeneralnym i Głównym Sądom, dana była dla trzymania się forma, podług której one obowiązane wydawać świadectwa o majątkach, na ewikcyą do Banku Pożyczkowego składane; takową formę, przedstawiając na rozpatrzenie Rządzącego Senatu, prosi o zalecenie Izbom Cywilnym, Jeneralnym i Głównym Sądom, pilnować się na przyszłość wyrażoney formy, z tém, żeby one, jeżeli summa poszukiwań, niedoimek i zaprzeczeń, na majątku opartych, przewyższa summę, jaka podług liczby dusz przypada do wydania na pożyczkę, stosownie do klass gubernij, świadectw o takowych majątkach już nie wydawały. R o z k a z a l i: potwierdziwszy przedstawioną przez Ministra Skarbu formę świadectwa o majątkach, na ewikcyą do Banku Pożyczkowego przedstawianych, podług której powinny wydawać takowe Izby Cywilne, rozesłać ją do wszystkich Izb Cywilnych, Głównych i Jeneralnych Sądown, zaleciwszy im, ażeby przy wydawaniu świadectw pilnowały się jey, z tém, iż, jeżeli summa poszukiwań, niedoimek i zaprzeczeń, na majątku opartych, przewyższa summę, jaka podług liczby dusz przypada do wydania na pożyczkę, stosownie do klass gubernij, świadectw o takowych majątkach już nie wydawały. Wyrażoney zaś formy przyłącza się do tego jeden exemplarz. Lutego 29 dnia 1828 roku. (Z 1go Departamentu.)

Forma Świadectwa.

Gubernii N. Izba Cywilnego Sądu albo Jeneralnego albo Głównego Sądu N. Departament,

po przekonaniu się o nieruchomym majątku przysługującego NN, który dostał się jemu albo przez sukcesyją po NN, albo za prawem przedaźnem od NN, albo za testamentem od NN, że we własnej jego possessyi znajduje się w N okręgu lub ujezdzie lub powiecie, we wsi N oo ludzi dworskich, oo włościan we wsiach N oo, w N oo, a wszystkich zapisanych podług teraźniejszej N rewizyi, rewizyjnych meźkiej płci dusz oo; ziemi należące do wspomnianego majątku i wsi liczy się uprawnej oo dziesięcin, w sianożęciach oo dziesięcin, lasu towarowego lub opałowego oo dziesięcin; pod zabudowaniem oo dziesięcin, nieużytecznej oo dziesięcin; przy wsi N fabryka lub zaprowadzenie, także zabudowanie pańskie, sporów o ten majątek, żadnych poszukiwań, aresztu za ukazem i zaprzeczenia nie masz, albo poszukiwań za NN aktami, objawionemi w N mieyscu, znajduje się kapitału oo rubli i procentów oo rubli albo skarbowey niedoimki nie liczy się, albo liczy się za N połowę oo roku oo rubli, albo zaprzeczenie nałożone za pożyczkę N roku, miesiąca i dnia oooo rubli, z N Rady Opiekunskiej albo N Magistratury Powszechney Opieki albo za dostawę N lub podrad N, daje na to świadectwo, upewniające o dostateczności ewikyci przy pożyczce na ten majątek, z wyłączeniem oo dusz w majątku N, zostawionych przez właściciela swobodnemi, pieniędzy z Pożyczkowego Banku Państwa. N miesiąca N roku.

O tém, na jakiej podstawie, po zniesieniu Powiatowych Rządów trunkowego poboru, powinny być czynione śledztwa w sprawach o przemykanie wódki i o dalsz.

Wedle ukazu JEGO CESARSKIEY MOŚCI, Rządzący Senat słuchali przedstawienia P. Ministra Skarbu, iż niektóre Izby Skarbowe Wielkorusyjskich guberniy, z powodu odnowienia systemu trunkowych odkupów, upraszają go o rozwiązanie: a) na kogo należy włożyć, po zniesieniu Powiatowych Rządów trunkowego poboru, dokończenie śledztw w sprawach o przemykanie wódki, wynikłych podczas byłego skarbowego zarządzania wyrażonemi poborami i jak wydawać pieniądze na przejazdy w rzeczy tych spraw? b) Komu poruczyć dozór nad spiesznym biegiem i rozwiązywaniem tych spraw? c) Kto powinien czynić rozrachunki pieniędzy sztrafowych z rzeczy przemykania wódki i wydawać część przypadającą donosicielom? d) Jakie sprawy uważać za rozwiązane w Rządach Powiatowych? i e) Gdzie przesłać rozwiązane przez te Rządy sprawy? Rozpatrzywszy okoliczność tę P. Minister Skarbu postanawia: 1) ukończenie wszystkich śledztw w sprawach o przemykanie wódki, podczas skarbowego zarządzania trunkowemi poborami wynikłych, w których należne śledztwa jeszcze niedokończone, włożyć na Mieyską i Ziemską Policją, do których obowiązek ten należał po części na podstawie 102 § Urządzenia dla administracyi trunkowym poborem; w ważniejszych zaś zdarzeniach używać do tego Urzędników do osobnych poruczeń przy Izbach Skarbowych znajdujących się i Assessorów, którym też wydawać, w razie dalekich w tey rzeczy komenderówek, na powszechnej podstawie prohony. 2) Dozór nad spiesznym biegiem i rozstrzygnięciem wyrażonych spraw, o przemykanie wódki włożyć na odpowiedzialność Strapczych powiatowych i na Izby Skarbowe. 3)

Zrobienie rozrachunku w przypadającej dla odkrywających, po rozwiązaniu tych spraw o przemykanie wódki, połowicznej części pieniędzy sztrafowych, włożyć na Urzędowe Sądowe mieysca, w których sprawy o przemykanie rozpatrują się i otrzymują ostateczne rozwiązanie; wydanie zaś tych pieniędzy donosicielom, jeżeli już są uzyskane i weszły do Kaznaczeystwa, czynić na powszechnej podstawie porządkiem prawami przepisany; i 4) po rozwiązaniu w Powiatowych Rządach spraw o przemykanie wódki, te sprawy, w których wszystkie zależące od Powiatowego Rządu wypełnienia uczyniono, uważać za rozwiązane ze strony takowego Rządu, a co się tycze uważanych za nieukończone w mieyscach Sądowych, włożyć obowiązek na Rządy Powiatowe, żeby te o wszystkich takowych sprawach przesyłały wiadomości do Strapczych Powiatowych, dla pilnowania spiesznego ich dokończenia. O jakowej propozycyi swojej P. Minister Skarbu przedstawiał na dalsze rozpatrzenie Rządzącego Senatu, z tém, azali nie podoba się jemu po utwierdzeniu tego zalecić komu należy o wypełnieniu. Przy czém donosi, że o przestaniu dla chowania do archiwów Izb Skarbowych ukończonych w Rządach Powiatowych spraw, należyte rozporządzenie przez P. Ministra jest już uczynione. Rozkaz a li: uznając niniejsze przedstawienie P. Ministra Skarbu za zgodne z prawami, utwierdzić je. O czém iść wiedzieć dla należytego wypełnienia Wielkorusyjskich guberniy i Kaukaskiego Obwodu Izbom Skarbowym i Rządowi Gubernialnym, również Kaukazkiemu Obwodowemu Rządowi przez ukazy, podobnie przez ukaz zawiadomić i P. Ministra Skarbu; a do Najswiętszego Rządzącego Synodu, do wszystkich Rządzącego Senatu Departamentów i Powszechnych ich Zebrań przesłać uwiadomienia. Marca 2 dnia 1828 roku. (Z 1go Departamentu.)

O oznaczeniu sztrafu za samowolne rąbanie drzewa w dyfferencyjnych ze Skarbem uroczysskich leśnych i lasach wspólnego z nim posiadania i o odmianie zalecenia Rządzącego Senatu 31 czerwca 1817 roku, względem kary za samowolne rąbanie skarbowych lasów.

Rządzący Senat na Powszechnym pierwszych trzech Departamentów Zebraniu, słuchali przełożonej przez Zarządzającego Ministerium Sprawiedliwości, Pana Radcę Tajnego, Senatorsa i Kawalera Xięcia Alexego Alexiejewicza Dołhokowa, dla należytego wypełnienia, kopii N a y w y ż e y konfirmowanej opinii Rady Państwa w następnym brzmieniu: „Rada Państwa na Departamencie Praw i na Powszechnym Zebraniu rozpatrywała: naprzód, za Naywyżey utwierdzonym postanowieniem Komitetu Ministrów sprawę, o przeznaczenie sztrafu za samowolne rąbanie drzewa w dyfferencyjnych ze skarbem uroczysskich leśnych i w lasach wspólnego z nim posiadania. Powtóre, na przedstawienie Ministra Sprawiedliwości o odmianie zalecenia Rządzącego Senatu 31 czerwca 1817 roku, względem kary za samowolne rąbanie lasów skarbowych. W pierwszej z tych spraw, pytania przez Ministra Skarbu przełożone zawierają się w tém: 1) jakie czynić uzyskanie za samowolne rąbanie lasów w uroczysskach wspólnego posiadania ludzi prywatnych ze skarbem? i 2) jakie czynić uzyskanie za samowolne rąbanie lasów w dyfferencyj-

nych ze Skarbem uroczyskach, domierzone po raz drugi i trzeci? Rada Państwa uważając: co do pierwszego pytania, że ukazem 1799 czerwca 6 rozkazano: obywateli, którzy mają wstępy do skarbowych lasów, albo jakiegokolwiek wspólne ze skarbowymi uroczyska, rozgraniczać niezwłocznie; że 4m punktem ukazu 1805 czerwca 5 przepisano: do czasu rozgraniczenia wszystkim właścicielom, mającym wstępy do lasów skarbowych, odznaczać wydziały na doczesne używanie z prawem wybierania z nich powału, leżaków, i drzew uschłych; a w razie niedostatku powału i drzew uschłych, otrzymywać za przeznaczeniem Forsztmeystrow, tak na własną swą, jak i włościan potrzebę, las na pniu będący, na towarne drzewo niezdatny; że w lasach wspólnego ze skarbem posiadania, oprócz powału, leżaków i drzew uschłych, wyrąbanie nie powinno być czynione inaczej, jak za wyznaczeniem Forsztmeystra; że przeto wszelki postępki temu przeciwny, jest naruszeniem ustanowionego prawidła i powinien podlegać uzyskaniu. Co do drugiego pytania, że postanowieniem 15go lipca 1816 roku postanowiono: za samowolne wyrąbanie drzewa w lasach dyfferencyjnych ze Skarbem, uzyskiwać sztraf dziesięć razy wynoszący cenę wyrąbanego drzewa; że tym postanowieniem nierozwiązane są przypadki kilkakrotnego naruszenia zakazu; że podwyższenie ustanowionego już uzyskania za wyrąbanie w dyfferencyjnych ze skarbem uroczyskach w tymże sposobie, jak jest naznaczono za wyrąbanie lasów skarbowych, byłoby niezmiernie uciążliwym; że jednakże nie można niepostuszeństwa kilkakroć domierzonego, zostawić pod tą samą karą, pod jaką zostaje niepostuszeństwo raz jeden uczynione; że przeto sprawiedliwość wymaga, iżby za samowolne wyrąbanie drzewa w lasach dyfferencyjnych, postępowano z włościanami skarbowymi również jak z obywatelami: gdyż przed ukończeniem sprawy, należenie tych lasów do tej lub owej strony nie jest jeszcze pewne, i chociaż one zostają pod zawiadywaniem Rządu, mogą jednak przejść we własność prywatną; i z powodu takowej niepewności possessyi, niemożna przed czasem twierdzić, komu czyni się szkoda przez niepozwolone wyniszczanie lasów; nakoniec, że uzyskiwane sztrafy, stanowiąc wynagrodzenie takowego wyniszczenia, powinny być obrócone na korzyść tego, czyją własnością zostanie sam las po rozwiązaniu sprawy. Na skutek tego Rada Państwa przez opinię postanowiła: A) *W przedmiocie rąbania lasów, do wspólnego posiadania skarbu i osób prywatnych należących.* 1) W lasach wspólnego posiadania, oprócz powału, leżaków i drzew uschłych, rąbanie nie może być czynione inaczej, jak za wyznaczeniem Forsztmeystra, i nadto z ograniczeniem w 4m punkcie ukazu 1805 roku postanowionem. 2) Za wyrąbanie nad wyznaczenie, uzyskiwać podług oceny, jaka się okaże podczas przyznawania części lasów dla właścicieli. 3) Za samowolne zaś wyrąbanie, karać uzyskaniem, ustanowionem za rąbanie drzewa w lasach skarbowych. B) *W przedmiocie wyrąbania lasów w dy-*

ferencyjnych ze skarbem uroczyskach znajdujących się: 1) Po odmianie uzyskania, ustanowionego 6m punktem opinii Rady Państwa 13 lipca 1816 roku, napotem za wyrąbanie lasów w dyfferencyjnych ze skarbem uroczyskach znajdujących się, czynić toż samo uzyskanie, jakie ustanowione 8m artykułem prawideł 12 listopada 1810 roku za samowolne rąbanie lasów skarbowych. 2) Prawidło to rozciągnąć i na włościan skarbowych. 3) Izby Skarbowe są obowiązane, pieniądze za sztraf uzyskiwane, jak od osób prywatnych, tak i od włościan skarbowych, odsyłać do Magistratur Powszechny Opieki, dla powiększenia ich przez procenta. 4) Po ukończeniu zaś sprawy o las dyfferencyjny, wszystkie pieniądze, uzyskane za samowolne w nim rąbanie, razem z nagromadzonemi procentami, mają być wydawane temu, czyją własnością takowy las zostanie. C) Ponowić, ażeby w uzyskiwaniu za samowolne wyrąbanie właściwie skarbowych lasów, z winnymi w tym postępowano bez najmniejszej odmiany z zupełną ścisłością podług słów postanowienia Rady Państwa 1815 roku, opublikowanego w ukazie Rządzącego Senatu 28 kwietnia 1816 roku, poczem rozporządzenie w artykule 4m ukazu Senatu 31 lipca 1817 roku zawarte, o dopełniających rąbanie na cenę mniej 20 rubli, uważać za nieobowiązujące. Na autentyku własną JEGO CESARSKIEY MOŚCI ręką napisano: „*Ma być podług tego.*“ S. Petersburg 6 lutego 1828 roku. Rozkazali: podług tej, Naywyżey konfirmowanej Opinii Rady Państwa, posłać wszystkim Urzędowym miejscom i osobom dla należytego, do kogo co będzie należało, wiadomości i wypełnienia, ukazy; a do Najświętszego Rządzącego Synodu, do S. Petersburgskich i Moskiewskich Senatu Departamentów i do Powszechnego Moskiewskich Departamentów Zebrania, przesłać uwiadomienia. Marca 2 dnia 1828 roku. (z Powszechnego pierwszych trzech Departamentów Zebrania.)

O zaleceniu wszystkim Rządom Gubernialnym, ażeby miały dozór nad strzeżeniem rzeczy, któremi są opatrzeni od Rządu przesyłani areztanci.

Wedle Ukazu JEGO CESARSKIEY MOŚCI, Rządzący Senat słuchali przedstawienia P. Ministra Skarbu, w przedmiocie strzeżenia odzieży, którą opatrują się od Rządu przesyłani areztanci. Rozkazali: zgodnie z przedstawieniem P. Ministra Skarbu, wszystkim Gubernialnym i Obwodowym Rządom i Woysk Dońskiego i Czarnomorskiego Woyskowym Kancellaryom zalecić, ażeby te w przychodzeniu i odsyłaniu partyj areztantów dawały, jak można, największą bacność, na stan rzeczy, któremi opatrzeni areztanci od Rządu, i przedsiębrały najsukuteczniejsze środki do zastąpienia skarbu od zbytecznych rozchodów i do uzyskania za przedczesne zatracenie lub uszkodzenie tych rzeczy przez niedbałość areztantów i przez słaby nad nimi dozór przeprowadzających ich komend. Marca 8 dnia 1828 roku. (Z 1go Departamentu.)

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora.
Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.